

Uradni list

Evropske unije

L 86

Slovenska izdaja

Zakonodaja

Zvezek 57

21. marec 2014

Vsebina

I Zakonodajni akti

UREDBE

- ★ Uredba (EU) št. 282/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. marca 2014 o vzpostavitvi tretjega programa za ukrepe Unije na področju zdravja (2014–2020) in razveljavitvi Sklepa št. 1350/2007/ES ⁽¹⁾ 1
- ★ Uredba (EU) št. 283/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. marca 2014 o smernicah za vseevropska omrežja na področju telekomunikacijske infrastrukture in razveljavitvi Odločbe št. 1336/97/ES ⁽¹⁾ 14

II Nezakonodajni akti

UREDBE

- ★ Izvedbena uredba Sveta (EU) št. 284/2014 z dne 21. marca 2014 o izvajanju Uredbe (EU) št. 269/2014 o omejevalnih ukrepih v zvezi z dejanji, ki spodbujajo ali ogrožajo ozemeljsko nedotakljivost, suverenost in neodvisnost Ukrajine 27

Cena: 3 EUR

(Nadaljevanje na naslednji strani)

⁽¹⁾ Besedilo velja za EGP

SL

Akti z rahlo natisnjenimi naslovi so tisti, ki se nanašajo na dnevno upravljanje kmetijskih zadev in so splošno veljavni za omejeno obdobje.

Naslovi vseh drugih aktov so v mastnem tisku in pred njimi stoji zvezdica.

SKLEPI

★ Izvedbeni Sklep Sveta 2014/151/SZVP z dne 21. marca 2014 o izvajanju Sklepa 2014/145/SZVP o omejevalnih ukrepih v zvezi z ukrepi, ki spodkopavajo ali ogrožajo ozemeljsko nedotakljivost, suverenost in neodvisnost Ukrajine	30
--	----

I

(Zakonodajni akti)

UREDBE

UREDBA (EU) št. 282/2014 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 11. marca 2014

o vzpostavitvi tretjega programa za ukrepe Unije na področju zdravja (2014–2020) in razveljavitvi Sklepa št. 1350/2007/ES

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 168(5) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,ob upoštevanju mnenja Odbora regij ⁽²⁾,v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽³⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) V skladu s členom 168 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU) je treba pri opredeljevanju in izvajanju vseh politik in dejavnosti Unije zagotavljati visoko raven varovanja zdravja ljudi. Unija mora dopolnjevati in podpirati nacionalne zdravstvene politike, spodbujati sodelovanje med državami članicami in usklajevanje njihovih programov ob doslednem spoštovanju odgovornosti držav članic za določanje njihovih zdravstvenih politik ter organizacijo in zagotavljanje zdravstvenih storitev in zdravstvene oskrbe.

⁽¹⁾ UL C 143, 22.5.2012, str. 102.

⁽²⁾ UL C 225, 27.7.2012, str. 223.

⁽³⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 26. februarja 2014 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 11. marca 2014.

- (2) Treba si je nenehno prizadevati, da bi izpolnili zahteve iz člena 168 PDEU. Promocija zdravja na ravni Unije je tudi sestavni del strategije Evropa 2020: strategija za pametno, trajnostno in vključujočo rast (v nadaljnjem besedilu: strategija Evropa 2020). Dolgotrajnejše zdravje in aktivnost ljudi ter omogočanje, da prevzamejo aktivno vlogo pri skrbi za lastno zdravje, bodo v celoti pozitivno vplivali na zdravje, tudi na zmanjšanje zdravstvene neenakosti, ter na kakovost njihovega življenja, produktivnost in konkurenčnost, hkrati pa se bo zmanjševal pritisk na nacionalne proračune. Če bomo podpirali in priznavali inovacije, ki vplivajo na zdravje, se bomo lahko bolje spopadli z izzivom vzdržnosti v zdravstvenem sektorju ob upoštevanju demografskih sprememb, medtem ko so ukrepi za zmanjšanje zdravstvene neenakosti pomembni za namene doseganja „vključujoče rasti“. Zato je ustrezno uvesti tretji program za ukrepe Unije na področju zdravja (2014–2020) (v nadaljnjem besedilu: program).

- (3) V skladu z opredelitvijo Svetovne zdravstvene organizacije (SZO) je „zdravje stanje popolne fizične, duševne in družbene dobrobiti in ne zgolj stanje brez bolezni ali bolehnosti“. Za izboljšanje zdravja prebivalstva Unije in zmanjšanje zdravstvene neenakosti je bistveno, da se ne osredotočamo zgolj na fizično zdravje. Po podatkih SZO predstavljajo težave z duševnim zdravjem skoraj 40 % let, preživetih v invalidnosti. Težave z duševnim zdravjem imajo poleg tega širok razpon, so dolgotrajne in razlog za diskriminacijo ter znatno prispevajo k zdravstveni neenakosti. Tudi gospodarska kriza vpliva na dejavnike, ki so odločilni za duševno zdravje, saj se zaščitni dejavniki slabijo, dejavniki tveganja pa krepijo.

- (4) Predhodna programa ukrepov Skupnosti na področju javnega zdravja (2003–2008) in na področju zdravja (2008–2013), ki sta bila sprejeta s Sklepom št.

1786/2002/ES Evropskega parlamenta in Sveta⁽¹⁾ oziroma Sklepom št. 1350/2007/ES Evropskega parlamenta in Sveta⁽²⁾ (v nadaljnjem besedilu: predhodna zdravstvena programa), sta bila pozitivno ocenjena, saj sta prispevala k pomembnemu razvoju in izboljšavam. Podlaga za program bi morali biti dosežki predhodnih zdravstvenih programov. Upoštevati bi moral tudi priporočila opravljenih zunanjih revizij in ocen, zlasti priporočila Računskega sodišča iz njegovega posebnega poročila št. 2/2009, v skladu s katerimi bi morali Evropski parlament, Svet in Komisija za obdobje po letu 2013 ponovno razmisliti o obsegu dejavnosti Unije na področju javnega zdravja in o pristopu k financiranju s strani Unije na tem področju. Pri tem bi bilo treba upoštevati razpoložljiva proračunska sredstva in obstoj drugih mehanizmov sodelovanja kot sredstev za lajšanje sodelovanja in izmenjave informacij med zainteresiranimi stranmi po vsej Evropi.“

- (5) V skladu s cilji strategije Evropa 2020 bi bilo treba v programu poseben poudarek nameniti vrsti dobro opredeljenih ciljev in ukrepov z jasno in dokazano dodano vrednostjo Unije ter podporo osredotočiti na manjše število ukrepov na prednostnih področjih. V skladu z načelom subsidiarnosti bi moral biti poudarek na področjih, kjer gre za jasna čezmejna vprašanja ali vprašanja notranjega trga ali kjer sodelovanje na ravni Unije prinaša pomembne prednosti in večjo učinkovitost.
- (6) Program bi moral spodbujati ukrepe na področjih, na katerih je podana dodana vrednost Unije, ki jo je mogoče izkazati na podlagi naslednjega: izmenjava dobrih praks med državami članicami; podpiranje mrež za izmenjavo znanja ali vzajemno učenje; obravnavanje čezmejnih nevarnosti za zmanjšanje tveganja in obvladovanje njihovih posledic; reševanje nekaterih vprašanj v zvezi z notranjim trgom, pri katerih ima Unija materialno legitimnost za zagotavljanje visokokakovostnih rešitev v vseh državah članicah; sprostitev inovacijskega potenciala v zdravstvu; ukrepi, ki bi lahko zagotovili sistem za primerljivo spremljanje, da se omogoči informirano odločanje na ravni Unije; izboljšanje učinkovitosti s preprečevanjem izgube sredstev zaradi podvajanja in z optimizacijo uporabe finančnih sredstev.
- (7) Med izvajanjem programa bi bilo treba spoštovati odgovornost držav članic, da določijo svojo zdravstveno politiko ter organizirajo in zagotavljajo zdravstvene storitve in zdravstveno oskrbo.
- (8) V Poročilu SZO o evropskem zdravju 2009 so opredeljene možnosti za povečanje naložb v javno zdravje in

zdravstvene sisteme. Države članice naj zato v svojih nacionalnih programih izboljšanje zdravja določijo za prednostno nalogo ter poskrbijo, da jim bo boljše poznavanje možnosti financiranja Unije na področju zdravja prineslo koristi. Zato bi bilo treba olajšati prevzemanje rezultatov programa v nacionalne zdravstvene politike.

- (9) Inovacije v zdravstvu bi morali obravnavati kot strategijo javnega zdravja, ki ni omejena na tehnološki napredek pri proizvodih in storitvah. S spodbujanjem inovacij na področju varovanja javnega zdravja, strategij preprečevanja, upravljanja zdravstvenih sistemov ter pri organizaciji in zagotavljanju zdravstvenih storitev in zdravstvene oskrbe, tudi pri promociji zdravja in preprečevanju bolezni, lahko izboljšamo rezultate pri javnem zdravju in kakovost oskrbe pacientov ter se odzovemo na neizpolnjene potrebe, hkrati pa spodbudimo konkurenčnost zainteresiranih strani in izboljšamo stroškovno učinkovitost in vzdržnost zdravstvenih storitev in zdravstvene oskrbe. Zato bi moral program ob upoštevanju skupnih vrednot in načel zdravstvenih sistemov Evropske unije iz sklepov Sveta z 2. junija 2006⁽³⁾ olajšati prostovoljno prevzemanje inovacij v zdravstvu.
- (10) Zlasti v razmerah gospodarske krize bi moral program prispevati k odpravi zdravstvene neenakosti ter spodbujanju pravičnosti in solidarnosti z ukrepi v okviru različnih ciljev ter s spodbujanjem in omogočanjem lažje izmenjave dobre prakse.
- (11) V skladu s členoma 8 in 10 PDEU naj bi Unija spodbujala enakost med moškimi in ženskami in si prizadevala za boj proti diskriminaciji. Tako bi program moral podpirati vključitev načela enakosti spolov in ciljev boja proti diskriminaciji v vseh ukrepih programa.
- (12) Pacientom je treba med drugim z izboljšanjem njihove zdravstvene pismenosti omogočiti, da bolj proaktivno skrbijo za svoje zdravje in zdravstveno varstvo, preprečujejo slabo zdravstveno stanje ter se informirano odločajo. Doseči bi bilo treba najboljšo možno preglednost dejavnosti in sistemov zdravstvenega varstva ter razpoložljivosti zanesljivih, neodvisnih in uporabniku prijaznih informacij za paciente. Zdravstvene ambulate bi se morale seznanjati s povratnimi informacijami pacientov in informacije pridobivati s komuniciranjem z njimi. Podpora državam članicam, organizacijam pacientov in zainteresiranim stranem je ključna in bi morala biti usklajena na ravni Unije, da se pacientom, zlasti tistim z redkimi boleznimi, učinkovito pomaga, da izkoristijo čezmejno zdravstveno varstvo.

⁽¹⁾ Sklep št. 1786/2002/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. septembra 2002 o sprejetju programa ukrepov Skupnosti na področju javnega zdravja (2003–2008) (UL L 271, 9.10.2002, str. 1).

⁽²⁾ Sklep št. 1350/2007/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2007 o uvedbi drugega programa ukrepov Skupnosti na področju zdravja (2008–2013) (UL L 301, 20.11.2007, str. 3).

⁽³⁾ Sklepi Sveta o skupnih vrednotah in načelih zdravstvenih sistemov Evropske Unije (UL C 146, 22.6.2006, str. 1).

- (13) Za učinkovitost zdravstvenih sistemov in varnost pacientov je treba zmanjšati breme odpornih okužb in okužb, povezanih z zdravstveno oskrbo, ter zagotoviti razpoložljivost učinkovitih protimikrobnih sredstev. S programom bi bilo treba podpreti nenehna prizadevanja za izboljšanje analitičnih metod za odkrivanje in preprečevanje protimikrobne odpornosti ter izboljšati povezovanje vseh akterjev v zdravstvenem varstvu, tudi veterinarskega sektorja, pri obravnavanju protimikrobne odpornosti.
- (14) V starajoči se družbi lahko z dobro usmerjenimi naložbami v promocijo zdravja in preprečevanje bolezni povečamo število „let zdravega življenja“ ter tako starejšim omogočimo, da tudi v starosti živijo zdravo in aktivno. Kronične bolezni so razlog za več kot 80 % primerov prezgodnje smrtnosti v Uniji. V programu bi bilo treba opredeliti, zagotoviti razširjanje ter spodbuditi prevzemanje z dokazi utemeljenih in dobrih praks za stroškovno učinkovite ukrepe za promocijo zdravja in preprečevanje bolezni, usmerjene zlasti v ključne dejavnike tveganja, kot so uživanje tobaka, jemanje drog, škodljivo uživanje alkohola in nezdrave prehranjevalne navade, prekomerno debelost in telesna neaktivnost, pa tudi v HIV/aids, tuberkulozo in hepatitis. Učinkovito preprečevanje bi prispevalo k večji finančni vzdržnosti sistemov zdravstvenega varstva. S programom, pri delovanju katerega je treba upoštevati različnost spolov, bi bilo treba prispevati k vsem vidikom preprečevanja bolezni (primarnemu, sekundarnemu in terciarnemu preprečevanju) tekom celotne življenjske dobe državljanov Unije, promociji zdravja ter podpiranju spodbudnega okolja za zdrav življenjski slog, pri čemer je treba upoštevati temeljne družbene in okoljske dejavnike ter učinke nekaterih vrst invalidnosti na zdravje.
- (15) Da bi lahko čim bolj zmanjšali javnozdravstvene posledice čezmejnih nevarnosti za zdravje, določenih v Sklepu št. 1082/2013/EU Evropskega parlamenta in Sveta⁽¹⁾, med katerimi bi lahko bilo vse od masovnega onesnaženja zaradi kemičnih nesreč do pandemij, kot so bile nedavne okužbe z E. coli, sevom gripe H1N1 ali SARS (sindrom akutnega oteženega dihanja), ali posledice večjega pretoka prebivalstva za zdravje, bi moral program prispevati k oblikovanju in vzdrževanju trdnih mehanizmov in orodij za odkrivanje, ocenjevanje in obvladovanje večjih čezmejnih nevarnosti za zdravje. Zaradi narave teh nevarnosti bi bilo treba v programu podpreti obravnavanje različnih vidikov čezmejnih nevarnosti za zdravje z usklajenimi javnozdravstvenimi ukrepi na ravni Unije, ki bi temeljili na načrtovanju pripravljenosti in odzivanja, trdni in zanesljivi oceni tveganja ter močnem okviru za obvladovanje tveganj in kriz. V zvezi s tem je pomembno, da ima program koristi tudi od dopolnjevanja z delovnim programom Evropskega centra za preprečevanje in obvladovanje bolezni, ustanovljenim z Uredbo (ES) št. 851/2004 Evropskega parlamenta in Sveta⁽²⁾, pri boju proti nalezljivim boleznim ter z dejavnostmi, ki jih podpirajo programi Unije na področju raziskav in inovacij. Posebna prizadevanja je treba usmeriti v zagotavljanje usklajenosti in sinergij med programom in delom na področju zdravja na svetovni ravni v okviru drugih programov in instrumentov Unije, ki obravnavajo zlasti gripo, virus HIV/aids, tuberkulozo in druge čezmejne nevarnosti za zdravje v tretjih državah.
- (16) Ukrepi iz programa lahko obravnavajo tudi čezmejne nevarnosti za zdravje zaradi bioloških in kemičnih nesreč, okolja in podnebnih sprememb. Kot izhaja iz sporočila Komisije "Proračun za strategijo Evropa 2020", se je Komisija zavezala, da bo podnebne spremembe vključila v splošne programe porabe Unije in vsaj 20 % proračuna Unije namenila ciljem, povezanim s podnebjem. Poraba programa v okviru posebnega cilja v zvezi z čezmejnimi nevarnostmi za zdravje bi morala na splošno prispevati k navedenim ciljem, saj bo namenjena obravnavanju nevarnosti za zdravje, povezanih s podnebnimi spremembami. Komisija bi morala zagotoviti informacije o odhodkih na področju podnebnih sprememb v okviru programa.
- (17) V skladu s členom 114 PDEU bi morala zakonodaja, ki jo sprejme Unija za vzpostavitev in delovanje notranjega trga, zagotavljati visoko raven varstva zdravja. V skladu s tem ciljem bi si moral program posebej prizadevati za podpiranje ukrepov, ki jih zahteva zakonodaja Unije na področju nalezljivih bolezni in drugih nevarnosti za zdravje, človeških tkiv in celic, krvi, človeških organov, medicinskih pripomočkov in produktov, pravic pacientov pri čezmejnem zdravstvenem varstvu ter tobačnih izdelkov in tobačnega oglaševanja, ter ki prispevajo k doseganju ciljev te zakonodaje.
- (18) Program bi moral podpirati sistem informacij in znanja o zdravju ter tako prispevati k odločanju na podlagi dokazov, ob upoštevanju ustreznih dejavnosti, ki jih izvajajo mednarodne organizacije, kot sta SZO in Organizacija za gospodarsko sodelovanje in razvoj (OECD). V ta sistem bi morali biti med drugim vključeni uporaba obstoječih instrumentov oziroma nadaljnji razvoj standardiziranih informacij o zdravju in orodij za spremljanje zdravja,

⁽¹⁾ Sklep št. 1082/2013/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. oktobra 2013 o resnih čezmejnih nevarnostih za zdravje in o razveljavitvi Odločbe št. 2119/98/ES (UL L 293, 5.11.2013, str. 1).

⁽²⁾ Uredba (ES) št. 851/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. aprila 2004 o ustanovitvi Evropskega centra za preprečevanje in obvladovanje bolezni (UL L 142, 30.4.2004, str. 1)

zbiranje in analiziranje podatkov o zdravju, podpora znanstvenim odborom, ustanovljenim v skladu s Sklepom Komisije 2008/721/ES ⁽¹⁾, in množično razširjanje rezultatov programa.

- (19) Cilj politike Unije na področju zdravja je dopolnjevanje in podpiranje nacionalnih zdravstvenih politik, spodbujanje sodelovanja med državami članicami in podpiranje usklajevanja njihovih programov. Izmenjava dobrih praks je ključni instrument te politike. Takšna izmenjava bi morala nacionalnim organom omogočati, da uporabijo učinkovite rešitve, ki so jih razvile druge države članice, zmanjšajo podvajanje dela in izboljšajo stroškovno učinkovitost s spodbujanjem inovativnih rešitev na področju zdravja. Zato bi se moral Program osredotočiti zlasti na sodelovanje s pristojnimi organi, ki so odgovorni za zdravje v državah članicah, in zagotavljati spodbude za širšo udeležbo vseh držav članic, kakor je priporočeno v ocenah predhodnih zdravstvenih programov. Zlasti bi bilo treba dejavno spodbujati države članice z bruto nacionalnim dohodkom (BND) na prebivalca, nižjim od 90 % povprečja Unije, naj sodelujejo v ukrepih, ki jih sofinancirajo pristojni organi, ki so odgovorni za zdravje v državah članicah, ali subjekti ki jih pooblastijo ti pristojni organi. Za te ukrepe bi se moralo šteti, da so izredno koristni, uvedeni pa bi morali biti zlasti za doseganje cilja širše in lažje udeležbe držav članic z BND na prebivalca, nižjim od 90 % povprečja Unije. Preučiti bi bilo treba tudi možnost dodatne in ustrezne nefinančne podpore tem državam članicam za sodelovanje pri takšnih ukrepih, na primer v postopku prijave, s prenosom znanja in prevzemanjem strokovnega znanja.

- (20) Nevladni subjekti in zainteresirane strani na področju zdravja, zlasti organizacije pacientov in združenja zdravstvenih delavcev, imajo pomembno vlogo pri zagotavljanju informacij in nasvetov, nujnih za izvajanje programa, Komisiji. Pri tem morda lahko zahtevajo prispevke iz programa, ki jim omogočajo delovanje. Zato bi moral biti program dostopen nevladnim subjektom in organizacijam pacientov, ki delujejo na področju javnega zdravja in imajo dejansko vlogo v civilnem dialogu na ravni Unije, tako da na primer sodelujejo v svetovalnih skupinah, in na ta način prispevajo k izpolnjevanju posebnih ciljev programa.

- (21) V programu bi bilo treba spodbujati sinergije in se hkrati izogibati podvajanju s sorodnimi programi in ukrepi Unije ter v ta namen spodbujati, če je ustrezno, prevzemanje inovativnih raziskovalnih odkritij v zdravstvenem sektorju. Ustrezno bi bilo treba uporabiti tudi druga sredstva in programe Unije v okviru njihovih dejavnosti, zlasti okvirni program za raziskave in inovacije 2014–

2020 (Obzorje 2020), vzpostavljen z Uredbo (EU) št. 1291/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾, ter njegove rezultate, strukturne sklade, Program za zaposlovanje in socialne inovacije, vzpostavljen z Uredbo (EU) št. 1296/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽³⁾, Solidarnostni sklad Evropske unije, ustanovljen z Uredbo Sveta (ES) št. 2012/2002 ⁽⁴⁾,

strategijo Skupnosti za varnost in zdravje pri delu, Program za konkurenčnost podjetij ter mala in srednja podjetja (COSME), vzpostavljen z Uredbo (EU) št. 1287/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁵⁾, program za okolje in podnebne ukrepe (LIFE), vzpostavljen z Uredbo (EU) št. 1239/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁶⁾, program za potrošnike, program za pravosodje, uveden z Uredbo (EU) št. 1382/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁷⁾, skupni program Podpora iz okolja pri samostojnem življenju, program za izobraževanje, usposabljanje, mladino in šport („Erasmus+“), uveden z Uredbo (EU) št. 1288/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁸⁾, evropski statistični program, uveden z Uredbo (EU) št. 99/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁹⁾ ter evropsko partnerstvo za inovacije za dejavno in zdravo staranje.

- (22) V skladu s členom 168(3) PDEU Unija in države članice pospešujejo sodelovanje s tretjimi državami in pristojnimi mednarodnimi organizacijami na področju javnega zdravja. Tretje države, zlasti države pristopnice, države kandidatke in potencialne kandidatke, ki uživajo ugodnosti iz predpristopne strategije, države Evropskega združenja za prosto trgovino (Efta)/Evropskega gospodarskega

⁽¹⁾ Sklep Komisije 2008/721/ES z dne 5. avgusta 2008 o vzpostavitvi svetovalne strukture znanstvenih odborov in strokovnjakov na področju varstva potrošnikov, javnega zdravja in okolja ter razveljavitvi Sklepa 2004/210/ES (UL L 241, 10.9.2008, str. 21).

⁽²⁾ Uredba (EU) št. 1291/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2013 o vzpostavitvi okvirnega programa za raziskave in inovacije (2014–2020) - Obzorje 2020 in razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1906/2006 (UL L 347, 20.12.2013, str. 104).

⁽³⁾ Uredba (EU) št. 1296/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2013 o Programu Evropske unije za zaposlovanje in socialne inovacije ("EaSI") in spremembi Sklepa št. 283/2010/EU o ustanovitvi Evropskega mikrofinančnega instrumenta Progress za zaposlovanje in socialno vključenost (UL L 347, 20.12.2013, str. 238).

⁽⁴⁾ Uredba Sveta (ES) št. 2012/2002 z dne 11. novembra 2002 o ustanovitvi Solidarnostnega sklada Evropske unije (UL L 311, 14.11.2002, str. 3).

⁽⁵⁾ Uredba (EU) št. 1287/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2013 o vzpostavitvi Programa za konkurenčnost podjetij ter mala in srednja podjetja (COSME) (2014–2020) in o razveljavitvi Sklepa št. 1639/2006/ES (UL L 347, 20.12.2013, str. 33).

⁽⁶⁾ Uredba (EU) št. 1293/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2013 o vzpostavitvi programa za okolje in podnebne ukrepe (LIFE) in razveljavitvi Uredbe (ES) št. 614/2007 (UL L 347, 20.12.2013, str. 185).

⁽⁷⁾ Uredba (EU) št. 1382/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. decembra 2013 o uvedbi programa za pravosodje za obdobje 2014 do 2020 (UL L 354, 28.12.2013, str. 73).

⁽⁸⁾ Uredba (EU) št. 1288/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2013 o uvedbi programa „Erasmus+“, program Unije za izobraževanje, usposabljanje, mladino in šport, ter o razveljavitvi sklepov št. 1719/2006/ES, 1720/2006/ES in 1298/2008/ES (UL L 347, 20.12.2013, str. 50).

⁽⁹⁾ Uredba (EU) št. 99/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. januarja 2013 o evropskem statističnem programu za obdobje 2013–2017 (UL L 39, 9.2.2013, str. 12).

prostora (EGP), sosednje države in države, za katere se uporablja evropska sosedstva politika, ter druge države v skladu s pogoji iz zadevnih dvo- ali večstranskih sporazumov bi zato morale imeti možnost sodelovanja v programu.

- (23) Da bi lažje dosegli cilje programa, bi bilo treba okrepiti ustrezne odnose s tretjimi državami, ki ne sodelujejo v programu, ob upoštevanju zadevnih sporazumov med temi državami in Unijo. V okviru tega bi lahko med drugim Unija organizirala prireditve o zdravju ali pa bi tretje države na področjih skupnega interesa izvajale dejavnosti, ki bi dopolnjevale dejavnosti, financirane v okviru programa, vendar finančni prispevki iz programa v to ne bi smeli biti zajeti.
- (24) Da bi povečali učinkovitost in uspešnost ukrepov na ravni Unije in mednarodni ravni ter prispevali k izvajanju programa, bi bilo treba razviti sodelovanje z ustreznimi mednarodnimi organizacijami, kot so Združeni narodi in njihove specializirane agencije, zlasti SZO, ter s Svetom Evrope in OECD.
- (25) Program bi moral trajati sedem let, da bo njegovo trajanje usklajeno s trajanjem večletnega finančnega okvira, določenega v Uredbi Sveta (EU, Euratom) št. 1311/2013⁽¹⁾. Ta uredba določa finančna sredstva za celotno trajanje programa, ki v okviru letnega proračunskega postopka za Evropski parlament in Svet predstavljajo prednostni referenčni znesek v smislu točke 17 Medinstitucionalnega sporazuma z dne 2. decembra 2013 med Evropskim parlamentom, Svetom in Komisijo o proračunski disciplini, sodelovanju v proračunskih zadevah in dobrem finančnem poslovanju⁽²⁾.
- (26) V skladu s členom 54 Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012 Evropskega parlamenta in Sveta⁽³⁾ ta uredba zagotavlja pravno podlago za ukrepe in izvajanje programa.
- (27) Da bi zagotovili, da se bo finančna podpora za delovanje organov v okviru programa neprekinjeno zagotavljala, bi morala imeti Komisija možnost, da v letnem delovnem programu za leto 2014 šteje, da so do financiranja upra-

vičeni tudi tisti stroški, neposredno povezani z izvajanjem podprtih dejavnosti, tudi če so upravičencu nastali, še preden je vložil prošnjo za financiranje.

- (28) Za zagotovitev enotnih pogojev za izvajanje te uredbe z letnimi delovnimi programi bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila. Ta pooblastila bi bilo treba izvajati v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta⁽⁴⁾.
- (29) Program bi bilo treba izvajati ob doslednem spoštovanju načela preglednosti. Proračunska sredstva bi bilo treba ves čas trajanja programa uravnoteženo razporejati med različnimi cilji programa, ob upoštevanju verjetnih koristi za promocijo zdravja. V okviru programa bi bilo treba izbrati in financirati ustrezne ukrepe, ki jih zajemajo posebni cilji programa in imajo jasno dodano vrednost Unije. V letnih delovnih programih bi morala biti določena zlasti ključna merila za izbor v skladu z Uredbo (EU, Euratom) št. 966/2012, ki se uporabljajo za potencialne upravičence, tako da je zagotovljeno, da upravičenci zmorejo finančno in operativno izvesti ukrepe, financirane v okviru programa, ter da imajo po potrebi dokazila o svoji neodvisnosti.
- (30) Vrednost in učinek programa bi bilo treba redno spremljati in ocenjevati. Pri ocenjevanju bi bilo treba upoštevati, da je za doseganje ciljev programa lahko potrebno več časa kot traja program. Na polovici trajanja programa, a ne pozneje kot 30. junija 2017, bi bilo treba pripraviti vmesno ocenjevalno poročilo, v katerem bi bilo ocenjeno trenutno stanje pri izvajanju tematskih prednostnih nalog programa.
- (31) Da bi lahko v celoti izkoristili ugotovitve vmesnega ocenjevalnega poročila o izvajanju programa ter omogočili prilagoditve, ki bodo morda potrebne za doseganje njegovih ciljev, bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastilo, da v skladu s členom 290 PDEU sprejme akte zaradi črtanja katere koli tematske prednostne naloge, določene v tej uredbi, ali zaradi vključitve novih tematskih prednostnih nalog v to uredbo. Zlasti je pomembno, da Komisija pri svojem pripravljalnem delu opravi ustrezna posvetovanja, vključno na ravni strokovnjakov. Komisija bi morala pri pripravi in oblikovanju delegiranih aktov zagotoviti, da so ustrezni dokumenti predloženi Evropskemu parlamentu in Svetu istočasno, pravočasno in na ustrezen način.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (EU, Euratom) št. 1311/2013 z dne 2. decembra 2013 o večletnem finančnem okviru za obdobje 2014–2020 (UL L 347, 20.12.2013, str. 884)

⁽²⁾ UL C 373, 20.12.2013, str. 1).

⁽³⁾ Uredba (EU, Euratom) št. 966/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2012 o finančnih pravilih, ki se uporabljajo za splošni proračun Unije, in razveljavitvi Uredbe Sveta (ES, Euratom) št. 1605/2002 (UL L 298, 26.10.2012, str. 1).

⁽⁴⁾ Uredba (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (UL L 55, 28.2.2011, str. 13).

- (32) Sodelovanje nacionalnih organov je ključno pri izmenjavi informacij s potencialnimi prosilci, da se omogoči pravično sodelovanje v programu, in znanja, ki ga ustvari program, z različnimi nacionalnimi zainteresiranimi stranmi v zdravstvenem sektorju. Zato bi morale države članice določiti nacionalne kontaktne točke, ki bi podpirale te dejavnosti.
- (33) Komisija bi se morala pri uporabi Uredbe posvetovati z ustreznimi strokovnjaki, vključno z nacionalnimi kontaktnimi točkami.
- (34) Finančni interesi Unije bi morali biti v celotnem ciklu odhodkov zaščiteni s sorazmernimi ukrepi, med katerimi so preprečevanje, odkrivanje in preiskovanje nepravilnosti, povračilo izgubljenih, napačno plačanih ali nepravilno porabljenih sredstev ter po potrebi kazni.
- (35) Zagotoviti bi bilo treba prehod med programom in predhodnim programom, ki ga nadomešča, zlasti glede nadaljevanja večletne ureditve njegovega upravljanja, kot je financiranje tehnične in upravne pomoči. Odhodke z zvezi z upravljanjem ukrepov, ki ne bodo zaključeni do konca leta 2020, bi bilo treba od 1. januarja 2021, če bo to potrebno, kriti s proračunskimi sredstvi za tehnično in upravno pomoč.
- (36) Ker splošnih ciljev te uredbe, namreč dopolnitve, podpore in dodane vrednosti politikam držav članic za izboljšanje zdravja državljanov Unije ter zmanjšanje zdravstvene neenakosti s promocijo zdravja, spodbujanjem inovacij v zdravstvu, izboljšanjem vzdržnosti zdravstvenih sistemov in zaščito državljanov Unije pred resnimi čezmejnimi nevarnostmi za zdravje, države članice ne morejo zadovoljivo doseči, temveč se zaradi obsega in učinkov ukrepov lažje dosežejo na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz istega člena ta uredba ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenih ciljev.
- (37) Ta uredba nadomešča Sklep št. 1350/2007/ES. Navedeni sklep bi bilo zato treba razveljaviti.
- (38) Ustrezno je zagotoviti nemoten in neoviran prehod med predhodnim programom na področju zdravja (2008–2013) in programom ter trajanje programa uskladiti z Uredbo Sveta (EU, Euratom) št. 1311/2013. Zato bi se moral program uporabljati od 1. januarja 2014.

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

POGLAVJE I

SPLOŠNE DOLOČBE

Člen 1

Vzpostavitev programa

S to uredbo se vzpostavi tretji večletni program ukrepov Unije na področju zdravja za obdobje od 1. januarja 2014 do 31. decembra 2020 (v nadaljnjem besedilu: program).

Člen 2

Splošni cilji

Splošni cilji programa so: dopolnjevanje, podpiranje in dodajanje vrednosti politikam držav članic za izboljšanje zdravja državljanov Unije ter zmanjšanje zdravstvene neenakosti s promocijo zdravja, spodbujanjem inovacij v zdravstvu, izboljšanjem vzdržnosti zdravstvenih sistemov in zaščito državljanov Unije pred resnimi čezmejnimi nevarnostmi za zdravje.

POGLAVJE II

CILJI IN UKREPI

Člen 3

Posebni cilji in kazalniki

Splošni cilji iz člena 2 se izpolnjujejo z uresničevanjem naslednjih posebnih ciljev:

- (1) Za promocijo zdravja, preprečevanje bolezni in ustvarjanje spodbudnega okolja za zdrav način življenja: opredeliti, razširjati in spodbujati prevzemanje na dokazih utemeljene in dobre prakse za stroškovno učinkovite ukrepe preprečevanja bolezni in promocije zdravja, zlasti z obravnavanjem ključnih dejavnikov tveganja, povezanih z načinom življenja, s poudarkom na dodani vrednosti Unije.

Uresničevanje tega cilja se meri zlasti s povečevanjem števila držav članic, ki promovirajo zdravje in preprečujejo bolezni z uporabo na dokazih utemeljene in dobre prakse, ki se izvaja z ukrepi in dejavnostmi, sprejetimi na ustrezni ravni v državah članicah.

- (2) Za zaščito državljanov Unije pred resnimi čezmejnimi nevarnostmi za zdravje: določiti in oblikovati usklajene pristope za boljšo pripravljenost in usklajevanje v izrednih zdravstvenih razmerah in si prizadevati za njihovo izvajanje.

Uresničevanje tega cilja se meri zlasti s povečevanjem števila držav članic, ki upoštevajo usklajene pristope pri pripravi svojih načrtov pripravljenosti.

(3) Za podporo krepitve zmogljivosti na področju javnega zdravja in prispevek k inovativnim, učinkovitim in vzdržnim zdravstvenim sistemom: določiti in razviti orodja in mehanizme na ravni Unije za odpravo pomanjkanja človeških in finančnih virov ter olajšanje prostovoljnega prevzemanja inovacij na področju strategij za varovanje javnega zdravja in preprečevanje.

Uresničevanje tega cilja se meri zlasti s povečevanjem danih nasvetov in števila držav članic, ki uporabljajo orodja in mehanizme, ki so bili določeni, da bi z njimi prispevale k dejanskim rezultatom v svojih zdravstvenih sistemih.

(4) Za lažji dostop do boljšega in varnejšega zdravstvenega varstva za državljane Unije: izboljšati dostopnost strokovnega medicinskega znanja in informacij o specifičnih boleznih tudi čez nacionalne meje, olajšati uporabo rezultatov raziskav ter razviti orodja za izboljšanje kakovosti zdravstvenega varstva in varnosti pacientov, med drugim z ukrepi, ki prispevajo k boljši zdravstveni pismenosti.

Uresničevanje tega cilja se meri zlasti s povečanjem števila evropskih referenčnih mrež izvajalcev, vzpostavljenih v skladu z Direktivo 2011/24/EU Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾ (v nadaljnjem besedilu: evropske referenčne mreže), povečanjem števila ponudnikov zdravstvenega varstva in centrov znanja, pridruženih evropskim referenčnim mrežam, ter povečanjem števila držav članic, ki uporabljajo tako razvita orodja.

Člen 4

Upravičeni ukrepi

Posebni cilji programa se uresničujejo z ukrepi, skladnimi s tematskim prednostnimi nalogami iz Priloge I ter izvedenimi v okviru letnih delovnih programov iz člena 11.

POGLAVJE III

FINANČNE DOLOČBE

Člen 5

Financiranje

Finančna sredstva za izvajanje programa za obdobje od 1. januarja 2014 do 31. decembra 2020 znašajo 449 394 000 EUR v tekočih cenah.

Evropski parlament in Svete odobrita letne odobritve v okviru omejitev iz večletnega finančnega okvira.

Člen 6

Sodelovanje tretjih držav

V programu lahko sodelujejo tudi tretje države, pri čemer se plačajo samo stroški, in sicer zlasti naslednje države:

⁽¹⁾ Direktiva 2011/24/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. marca 2011 o uveljavljanju pravic pacientov pri čezmejnem zdravstvenem varstvu (UL L 88, 4.4.2011, str. 45).

(a) države pristopnice, države kandidatke in potencialne kandidatke, ki uživajo ugodnosti iz predpristopne strategije, v skladu s splošnimi načeli in splošnimi pogoji za njihovo sodelovanje v programih Unije, določenimi v zadevnih okvirnih sporazumih, sklepih pridružitvenega sveta ali podobnih sporazumih;

(b) države Efte/EGP v skladu s pogoji, določenimi v Sporazumu EGP;

(c) sosednje države in države, za katere se v skladu s pogoji, določenimi v zadevnih dvo- ali večstranskih sporazumih, uporablja evropska sosedska politika;

(d) druge države v skladu s pogoji, določenimi v zadevnih dvo- ali večstranskih sporazumih.

Člen 7

Vrste posredovanja

1. V skladu z Uredbo (EU, Euratom) št. 966/2012 imajo finančni prispevki Unije obliko nepovratnih sredstev, javnih naročil ali drugih posredovanj, potrebnih za doseganje ciljev programa.

2. Nepovratna sredstva se lahko dodelijo za financiranje:

(a) ukrepov z jasno dodano vrednostjo Unije, ki jih sofinancirajo pristojni organi, odgovorni za zdravje v državah članicah, ali v tretjih državah, ki sodelujejo v programu v skladu s členom 6, ali organi javnega sektorja in nevladni subjekti iz člena 8(1), ki delujejo samostojno ali kot mreža in jih pooblastijo navedeni pristojni organi;

(b) ukrepov z jasno dodano vrednostjo Unije, ki so izrecno določeni in ustrezno utemeljeni v letnih delovnih programih in jih sofinancirajo drugi javni organi ali nevladni ali zasebni subjekti iz člena 8(1), vključno z mednarodnimi organizacijami, dejavnimi na področju zdravja, ki so bile, če je ustrezno, izbrane brez predhodnega razpisa za zbiranje predlogov;

(c) delovanja nevladnih subjektov iz člena 8(2), če je finančna podpora potrebna za uresničevanje enega ali več posebnih ciljev programa.

3. Nepovratna sredstva, ki jih plača Unija, ne presegajo 60 % upravičenih stroškov ukrepa v zvezi s ciljem programa ali delovanja nevladnega subjekta. V primerih izjemne koristnosti lahko prispevek Unije znaša do 80 % upravičenih stroškov.

Pri ukrepih iz točke (a) odstavka 2 je izredna koristnost med drugim dosežena, kadar:

(a) je vsaj 30 % proračuna predlaganega ukrepa dodeljenih državam članicam z BND na prebivalca, nižjim od 90 % povprečja Unije, in

(b) v ukrepu sodelujejo subjekti iz vsaj 14 sodelujočih držav, od katerih imajo vsaj štiri države BND na prebivalca nižji od 90 % povprečja Unije.

4. V letnem delovnem programu za leto 2014 lahko Komisija z odstopanjem od člena 130(2) Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012 v ustrezno utemeljenih primerih šteje, da so stroški, ki so neposredno povezani z izvajanjem podprtih ukrepov, upravičeni do financiranja od 1. januarja 2014, tudi če so upravičencu nastali, še preden je vložil prošnjo za nepovratna sredstva.

Člen 8

Upravičenci do nepovratnih sredstev

1. Nepovratna sredstva za ukrepe iz točk (a) in (b) člena 7(2) se lahko dodelijo zakonito ustanovljenim organizacijam, javnim organom, organom javnega sektorja, zlasti raziskovalnim in zdravstvenim ustanovam, univerzam in visokošolskim ustanovam.

2. Nepovratna sredstva za delovanje subjektov iz točke (c) člena 7(2) se lahko dodelijo subjektom, ki izpolnjujejo vsa naslednja merila:

(a) so nevladni, nepridobitni ter neodvisni od panožnih, komercialnih in poslovnih ali drugih nasprotujočih interesov;

(b) opravljajo dejavnost na področju javnega zdravja, imajo učinkovito vlogo v civilnem dialogu na ravni Unije in si prizadevajo za uresničitev najmanj enega od posebnih ciljev programa;

(c) so dejavni na ravni Unije in vsaj v polovici držav članic ter imajo uravnoteženo geografsko zastopanost v Uniji.

Člen 9

Upravna in tehnična pomoč

Iz finančnih sredstev, dodeljenih programu, se lahko krijejo tudi izdatki v zvezi z dejavnostmi priprave, spremljanja, nadzora, revizije in ocenjevanja, ki so neposredno potrebne za upravljanje Programa in doseganje njegovih ciljev, zlasti študije, sestanki, dejavnosti sporočanja in obveščanja, vključno s institucionalnim obveščanjem o političnih prednostnih nalogah Unije, če se nanašajo na splošne cilje programa, izdatki v

zvezi z omrežji IT, osredotočenimi na izmenjavo informacij, ter stroški vse druge tehnične in upravne pomoči, ki nastanejo Komisiji pri upravljanju programa.

POGLAVJE IV

IZVAJANJE

Člen 10

Načini izvajanja

Komisija je odgovorna za izvajanje programa v skladu z načini upravljanja, določenimi v Uredbi (EU, Euratom) št. 966/2012.

Člen 11

Letni delovni programi

1. Komisija izvaja Program s sprejetjem letnih delovnih programov v skladu z Uredbo (EU, Euratom) št. 966/2012 in merili iz Priloge II k tej uredbi.

2. Komisija z izvedbenimi akti sprejme letne delovne programe, v katerih so določeni zlasti ukrepi, ki jih je treba sprejeti, vključno z okvirno dodelitvijo finančnih sredstev. Ti izvedbeni akti se sprejemajo v skladu s postopkom pregleda iz člena 16(2).

3. Pri izvajanju programa Komisija skupaj z državami članicami zagotovi skladnost z vsemi ustreznimi pravnimi določbami v zvezi z varstvom osebnih podatkov ter po potrebi uvede mehanizme za zagotavljanje tajnosti in varstva takih podatkov.

Člen 12

Skladnost in dopolnjevanje z drugimi politikami

Komisija v sodelovanju z državami članicami zagotovi celovito usklajenost in dopolnjevanje med programom in drugimi politikami, instrumenti in ukrepi Unije, vključno s politikami, instrumenti in ukrepi ustreznih agencij Unije.

Člen 13

Spremljanje, ocenjevanje in razširjanje rezultatov

1. Komisija v tesnem sodelovanju z državami članicami spremlja izvajanje ukrepov v okviru programa glede na njegove cilje in kazalnike, vključno z razpoložljivimi informacijami o odhodkih v zvezi s podnebjem. O tem poroča odboru iz člena 17(1) ter obvešča Evropski parlament in Svet.

2. Države članice na zahtevo Komisije predložijo razpoložljive informacije o izvajanju in učinkih programa. Takšne zahteve po informacijah so sorazmerne in državam članicam ne povzročajo nobenega nepotrebnega povečanja upravnega bremena.

3. Komisija na polovici trajanja programa, a najpozneje 30. junija 2017, pripravi in Evropskemu parlamentu in Svetu predloži vmesno ocenjevalno poročilo o izpolnjevanju ciljev programa, trenutnem stanju pri izvajanju tematskih prednostnih nalog iz Priloge I ter učinkovitosti uporabe sredstev in dodani vrednosti Unije glede programa, da bi bila lahko sprejeta odločitev o podaljšanju, spremembi ali prekinitvi njegovih tematskih prednostnih nalog. Poleg tega se v vmesnem ocenjevalnem poročilu preuči možnost za poenostavitev, notranja in zunanja skladnost programa, nadaljnja ustreznost vseh ciljev ter prispevanje ukrepov k doseganju ciljev iz člena 168 PDEU. V poročilu se upoštevajo rezultati ocenjevanja dolgoročnih učinkov predhodnega programa.

Komisija v vmesnem ocenjevalnem poročilu navede zlasti:

- (a) če ni mogoče izvesti ali doseči ene ali več tematskih prednostnih nalog iz Priloge I v skladu s cilji programa ter v njegovem preostalem časovnem okviru;
- (b) če je bilo med ocenjevanjem ugotovljeno, da na seznam v Prilogi I ni uvrščena ena ali več posebnih, pomembnih tematskih prednostnih nalog, ki pa so postale nujne za doseganje splošnih ali posebnih ciljev programa;
- (c) razloge za ugotovitve iz točk (a) in (b).

Dolgoročni učinki in trajnost učinkov programa se ocenijo, da bi se lahko upoštevali pri odločitvi o morebitnem podaljšanju, spremembi ali ustavitvi naslednjega programa.

4. Komisija rezultate ukrepov, ki se izvajajo v skladu s to uredbo, javno objavi in zagotovi njihovo množično razširjanje, kar naj bi prispevalo k izboljšanju zdravja v Uniji.

Člen 14

Ukrepanje po vmesnem ocenjevalnem poročilu

1. Če je v vmesnem ocenjevalnem poročilu ugotovljeno, da med trajanjem programa ni mogoče izvesti ali doseči ene ali več tematskih prednostnih nalog v skladu s cilji programa, se na Komisijo prenese pooblastilo, da do 31. avgusta 2017 sprejme delegirane akte v skladu s členom 18, da bi zadevno tematsko prednostno nalogo ali naloge črtala s seznama iz Priloge I. Med celotnim trajanjem programa lahko v skladu s členom 18 začne veljati samo en delegirani akt za črtanje ene ali več tematskih prednostnih nalog.

2. Če je v vmesnem ocenjevalnem poročilu ugotovljeno, da na seznam iz Priloge I ni uvrščena ena ali več posebnih,

pomembnih tematskih prednostnih nalog, ki pa so postale nujne za doseganje splošnih ali posebnih ciljev Programa, se na Komisijo prenese pooblastilo, da do 31. avgusta 2017 sprejme delegirane akte v skladu s členom 18, da bi zadevno tematsko prednostno nalogo ali naloge dodala na seznam iz Priloge I. Tematsko prednostno nalogo ali naloge mora biti mogoče izpolniti med trajanjem programa. Med celotnim trajanjem programa lahko v skladu s členom 18 začne veljati samo en delegirani akt za dodajanje ene ali več tematskih prednostnih nalog.

3. Vsako takšno črtanje ali dodajanje tematskih prednostnih nalog je skladno s splošnimi cilji ter z ustreznimi posebnimi cilji programa.

Člen 15

Nacionalne kontaktne točke

Države članice določijo nacionalne kontaktne točke, ki Komisiji pomagajo pri promociji programa ter po potrebi pri razširjanju njegovih rezultatov oziroma razpoložljivih informacij o njegovem učinku iz člena 13(2).

Člen 16

Zaščita finančnih interesov Unije

1. Komisija sprejme ustrezne ukrepe za zagotovitev, da so pri izvajanju ukrepov, financiranih na podlagi te uredbe, finančni interesi Unije zaščiteni z uporabo ukrepov za preprečevanje goljufij, korupcije in drugih nezakonitih dejavnosti, z učinkovitimi pregledi in, če se odkrijejo nepravilnosti, z odvračilnimi upravnimi in denarnimi kaznimi.

2. Komisija ali njeni predstavniki in Računsko sodišče so pooblašteni za izvajanje revizij na podlagi dokumentov in na kraju samem pri vseh upravičencih do nepovratnih sredstev ter izvajalcih in podizvajalcih, ki so prejeli sredstva Unije v skladu s to uredbo.

3. Evropski urad za boj proti goljufijam (OLAF) sme opravljati preiskave, tudi preglede in inšpekcije na kraju samem, v skladu z določbami in postopki, določenimi v Uredbi (EU, Euratom) št. 883/2013 Evropskega parlamenta in Sveta⁽¹⁾ in Uredbi Sveta (Euratom, ES) št. 2185/96⁽²⁾ z namenom odkrivanja

⁽¹⁾ Uredba (EU, Euratom) št. 883/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. septembra 2013 o preiskavah, ki jih izvaja Evropski urad za boj proti goljufijam (OLAF), ter razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1073/1999 Evropskega parlamenta in Sveta in Uredbe Sveta (Euratom) št. 1074/1999 (UL L 248, 18.9.2013, str. 1).

⁽²⁾ Uredba Sveta (Euratom, ES) št. 2185/96 z dne 11. novembra 1996 o pregledih in inšpekcijah na kraju samem, ki jih opravlja Komisija za zaščito finančnih interesov Evropskih skupnosti pred goljufijami in drugimi nepravilnostmi (UL L 292, 15.11.1996, str. 2).

morebitne goljufije, korupcije ali kakršnih koli drugih nezakonitih dejavnosti, ki vplivajo na finančne interese Unije v zvezi s sporazumom ali sklepom o nepovratnih sredstvih ali pogodbo, financirano v skladu s to uredbo.

4. Brez poseganja v odstavke 1, 2 in 3 sporazumi o sodelovanju s tretjimi državami in mednarodnimi organizacijami, pogodbe, sporazumi in sklepi o nepovratnih sredstvih, ki izhajajo iz izvajanja te uredbe, vsebujejo določbe, ki izrecno pooblašajo Komisijo, Računsko sodišče in OLAF za izvajanje takšnih revizij in preiskav v skladu z njihovimi pristojnostmi.

POGLAVJE V

POSTOPKOVNE DOLOČBE

Člen 17

Postopek v odboru

1. Komisiji pomaga odbor. Ta odbor je odbor v smislu Uredbe (EU) št. 182/2011.
2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 5 Uredbe (EU) št. 182/2011.
3. Kadar odbor ne poda mnenja, Komisija ne sprejme osnutka izvedbenega akta in se uporabi tretji pododstavek člena 5(4) Uredbe (EU) št. 182/2011.

Člen 18

Izvajanje pooblastila

1. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov je preneseno na Komisijo pod pogoji, določenimi v tem členu.
2. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz člena 14(1) in (2) se prenese na Komisijo za obdobje trajanja programa.
3. Pooblastilo iz člena 14(1) in (2) lahko kadar koli prekliče Evropski parlament ali Svet. Z odločitvijo o preklicu preneha veljati prenos pooblastila, naveden v tej odločitvi. Odločitev začne učinkovati dan po njeni objavi v *Uradnem listu Evropske unije* ali na poznejši dan, ki je v njej določen. Ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.

4. Takoj ko Komisija sprejme delegirani akt, o tem istočasno uradno obvesti Evropski parlament in Svet.

5. Delegirani akt, sprejet v skladu s členom 14(1) in (2), začne veljati le, če niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotuje delegiranemu aktu v roku dveh mesecev od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu o tem aktu ali če sta pred iztekom tega roka tako Evropski parlament kot Svet obvestila Komisijo, da mu ne bosta nasprotovala. Ta rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za dva meseca.

POGLAVJE VI

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

Člen 19

Prehodne določbe

1. Iz finančnih sredstev za program se lahko krijejo tudi stroški tehnične in upravne pomoči, potrebne za zagotovitev prehoda med programom in ukrepi, sprejetimi v skladu s Sklepom št. 1350/2007/ES.
2. Po potrebi se odobritve lahko vnesejo v proračun po letu 2020 za kritje izdatkov iz člena 9, da se omogoči upravljanje ukrepov, ki ne bodo končani do 31. decembra 2020.

Člen 20

Razveljavitev

Sklep št. 1350/2007/ES se razveljavi z učinkom od 1. januarja 2014.

Člen 21

Začetek veljavnosti

Ta uredba začne veljati dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se od 1. januarja 2014.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Strasbourg, 11. marca 2014

Za Evropski parlament
Predsednik
M. SCHULZ

Za Svet
Predsednik
D. KOURKOULAS

PRILOGA I

TEMATSKE PREDNOSTNE NALOGE

1. **Promocija zdravja, preprečevanje bolezni in ustvarjanje spodbudnega okolja za zdrav način življenja ob upoštevanju načela "zdravje v vseh politikah"**
 - 1.1. Stroškovno učinkoviti promocijski in preventivni ukrepi, ki so skladni predvsem s strategijami Unije v zvezi z alkoholom in prehrano, vključno z ukrepi za spodbujanje izmenjave na dokazih utemeljene in dobre prakse, pri obravnavanju dejavnikov tveganja, kot so uživanje tobaka in pasivno kajenje, škodljivo uživanje alkohola, nezdrave prehranjevalne navade in telesna nedejavnost, ob upoštevanju javnozdravstvenih vidikov temeljnih družbenih in okoljskih dejavnikov s poudarkom na dodani vrednosti Unije.
 - 1.2. Ukrepi, ki dopolnjujejo ukrepe držav članic za zmanjševanje škode za zdravje zaradi uživanja drog, vključno z obveščanjem in preprečevanjem.
 - 1.3. Podpora učinkovitim odzivom na nalezljive bolezni, kot so HIV/aids, tuberkuloza in hepatitis, z določitvijo, razširjanjem in spodbujanjem prevzemanja na dokazih utemeljene in dobre prakse za stroškovno učinkovito preprečevanje, diagnosticiranje, zdravljenje in oskrbo.
 - 1.4. Podpora sodelovanju in mrežnemu povezovanju v Uniji v zvezi s preprečevanjem in izboljševanjem odzivanja na kronične bolezni, vključno z rakom, starostnimi in nevrodegenerativnimi boleznimi, z izmenjavo znanja, dobrih praks in razvijanjem skupnih dejavnosti preprečevanja, zgodnjega odkrivanja in obvladovanja (vključno z zdravstveno pismenostjo in samonadzorom). Nadaljevanje že opravljenega dela v zvezi z rakom, vključno z ustreznimi ukrepi, ki jih je predlagalo Evropsko partnerstvo za boj proti raku.
 - 1.5. Ukrepi, ki jih zahteva izvajanje zakonodaje Unije na področju tobačnih izdelkov ter njihovega oglaševanja in trženja ali ki prispevajo k izvajanju te zakonodaje. Ti ukrepi lahko vključujejo dejavnosti za zagotavljanje izvajanja, uporabe, spremljanja in pregled navedene zakonodaje.
 - 1.6. Spodbujanje sistema informacij in znanja o zdravju, ki bo prispeval k odločanju na podlagi dokazov, vključno z uporabo obstoječih instrumentov oziroma po potrebi z nadaljnjim razvojem standardiziranih informacij o zdravju in orodij za spremljanje zdravja, zbiranjem in analiziranjem podatkov o zdravju ter množičnim razširjanjem rezultatov programa.
2. **Zaščita državljanov Unije pred resnimi čezmejnimi nevarnostmi za zdravje**
 - 2.1. Izboljšanje ocenjevanja tveganja in odpravljanje vrzeli v zmogljivosti ocenjevanja tveganja z zagotavljanjem dodatnih zmogljivosti za znanstveno strokovno znanje in pregled obstoječih ocen.
 - 2.2. Podpora krepitve zmogljivosti za obravnavanje nevarnosti za zdravje v državah članicah, vključno s sodelovanjem s sosednjimi državami, če je ustrezno: razvoj načrtovanja pripravljenosti in odzivanja, ob upoštevanju svetovnih pobud in usklajevanju z njimi, elementi načrtovanja za splošno in posebno pripravljenost, usklajevanje odzivov v na področju javnega zdravja, nezavezujoči pristopi k cepljenju; obravnavanje vse večjih groženj zdravju zaradi pretoka prebivalstva na svetovni ravni; oblikovanje smernic o zaščitnih ukrepih v izrednih razmerah, smernic o obveščanju in navodil za dobro prakso; prispevek k okviru za prostovoljni mehanizem, vključno z uvedbo optimalne precepljenosti za učinkovito preprečevanje ponovnega izbruha nalezljivih bolezni, in za skupno naročanje zdravstvenih protitukrepov; razvoj usklajenih komunikacijskih strategij.
 - 2.3. Ukrepi, ki jih zahteva izvajanje zakonodaje Unije na področju nalezljivih boleznih in drugih nevarnosti za zdravje, vključno z nevarnostmi zaradi bioloških in kemičnih nesreč, okolja in podnebnih sprememb, ali ki prispevajo k izvajanju te zakonodaje. Ti ukrepi lahko vključujejo dejavnosti za lažje izvajanje, uporabo, spremljanje in pregled te zakonodaje.
 - 2.4. Spodbujanje sistema informacij in znanja o zdravju, ki bo prispeval k odločanju na podlagi dokazov, vključno z uporabo obstoječih instrumentov in po potrebi z nadaljnjim razvojem standardiziranih informacij o zdravju in orodij za spremljanje zdravja, zbiranjem in analiziranjem podatkov o zdravju ter množičnim razširjanjem rezultatov programa.
3. **Prispevanje k inovativnim, učinkovitim in vzdržnim zdravstvenim sistemom**
 - 3.1. Podpora prostovoljnega sodelovanja med državami članicami pri ocenjevanju zdravstvene tehnologije v okviru mreže za ocenjevanje zdravstvene tehnologije, vzpostavljene z Direktivo 2011/24/EU. Olajšanje prevzemanja rezultatov iz raziskovalnih projektov, podprtih v okviru Sedmega okvirnega programa Evropske skupnosti za raziskave, tehnološki razvoj in predstavitvene dejavnosti (2007–2013), sprejetega s Sklepom št. 1982/2006/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾ in dolgoročno spodbujanje dejavnosti, ki bodo izvedene v sklopu okvirnega programa za raziskave in inovacije (Obzorje 2020).

⁽¹⁾ Sklep št. 1982/2006/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2006 o Sedmem okvirnem programu Evropske skupnosti za raziskave, tehnološki razvoj in predstavitvene dejavnosti (2007–2013) (UL L 412, 30.12.2006, str. 1).

- 3.2. Spodbujanje prostovoljnega prevzemanja zdravstvenih inovacij in e-zdravja s povečanjem interoperabilnosti registrov pacientov in drugih rešitev e-zdravja; podpora sodelovanju na področju e-zdravja v Uniji, zlasti glede registrov, in njegovega prevzemanja s strani zdravstvenih delavcev. To bo prispevalo k doseganju rezultatov prostovoljne mreže za e-zdravje, vzpostavljene z Direktivo 2011/24/EU.
- 3.3. Podpora trajni razpoložljivosti zdravstvenih delavcev z razvojem učinkovitega kadrovskega napovedovanja in načrtovanja glede števila, enakosti spolov, izkušenj ter ustreznega usposabljanja glede na potrebne kvalifikacije zdravstvenih delavcev, vključno s sposobnostjo uporabe novih informacijskih sistemov in drugih naprednih tehnologij, spremljanje mobilnosti (v Uniji) in migracij zdravstvenih delavcev, spodbujanje učinkovitih strategij zaposlovanja in zadrževanja zaposlenih ter razvoj zmogljivosti, ob ustreznem upoštevanju potreb po zdravstveni negi in staranja prebivalstva.
- 3.4. Zagotavljanje strokovnega znanja in izmenjava dobrih praks, ki bosta državam članicam v pomoč pri izvajanju reform zdravstvenih sistemov z vzpostavitvijo mehanizma za združevanje strokovnega znanja na ravni Unije, za preudarno svetovanje na podlagi dokazov glede učinkovitih in uspešnih naložb v javno zdravje in zdravstvene sisteme ter inovacij na teh področjih. Olajšanje prevzemanja rezultatov iz raziskovalnih projektov, podprtih v okviru Sedmega okvirnega programa Evropske skupnosti za raziskave, tehnološki razvoj in predstavitvene dejavnosti (2007–2013), in dolgoročno spodbujanje dejavnosti, ki bodo izvedene v sklopu okvirnega programa za raziskave in inovacije (Obzorje 2020).
- 3.5. Podpora ukrepom za reševanje zdravstvenih vprašanj v starajoči se družbi, vključno z ustreznimi ukrepi, ki jih predlaga Evropsko partnerstvo za inovacije za dejavno in zdravo staranje v svojih treh temah: inovacije na področju ozaveščanja, preprečevanja in zgodnjega diagnosticiranja; inovacije na področju zdravljenja in oskrbe ter inovacije na področju dejavnega staranja in samostojnega življenja.
- 3.6. Ukrepi, ki jih zahteva izvajanje zakonodaje Unije na področju medicinskih pripomočkov, zdravil in čezmejnega zdravstvenega varstva ali ki prispevajo k izvajanju te zakonodaje. Ti ukrepi lahko vključujejo dejavnosti za lažje izvajanje, uporabo, spremljanje in pregled te zakonodaje.
- 3.7. Spodbujanje sistema informacij in znanja o zdravju, ki bo prispeval k odločanju na podlagi dokazov, vključno z uporabo obstoječih instrumentov oziroma po potrebi nadaljnjim razvojem standardiziranih informacij o zdravju in orodij za spremljanje zdravja, zbiranjem in analiziranjem podatkov o zdravju, množičnim razširjanjem rezultatov programa ter s podporo znanstvenim odborom, ustanovljenim v skladu s Sklepom 2008/721/ES.
- 4. Olajšanje dostopa do boljšega in varnejšega zdravstvenega varstva za državljane Unije**
- 4.1. Podpora vzpostavitvi sistema evropskih referenčnih mrež za paciente z boleznimi, ki zahtevajo visoko specializirano oskrbo in posebno koncentracijo virov ali strokovnega znanja, kot v primeru redkih bolezni, na podlagi meril, ki bodo določena na podlagi Direktive 2011/24/EU.
- 4.2. Podpiranje držav članic, organizacij pacientov in zainteresiranih strani z usklajenimi ukrepi na ravni Unije za učinkovito pomoč pacientom z redkimi boleznimi. To vključuje oblikovanje referenčnih mrež (v skladu s točko 4.1), informacijskih podatkovnih zbirk in registrov redkih bolezni za celotno Unijo na podlagi skupnih meril.
- 4.3. Krepitev sodelovanja na področju varnosti pacientov in kakovosti zdravstvenega varstva, med drugim z izvajanjem Priporočila Sveta z dne 9. junija 2009 o varnosti pacientov, vključno s preprečevanjem in obvladovanjem okužb, povezanih z zdravstveno oskrbo⁽¹⁾; izmenjava dobrih praks o sistemih zagotavljanja kakovosti; oblikovanje smernic in orodij za spodbujanje kakovosti in varnosti pacientov; povečanje dostopnosti informacij o varnosti in kakovosti za paciente, izboljšanje povratnih informacij ter sodelovanja med ponudniki zdravstvenih storitev in pacienti.
- 4.4. V skladu z akcijskim načrtom proti naraščajoči nevarnosti protimikrobne odpornosti izboljšanje preudarne rabe protimikrobnih sredstev v zdravilih in zmanjšanje uporabe praks, ki povečujejo protimikrobno odpornost, zlasti v bolnišnicah; spodbujanje učinkovitih preventivnih in higienskih ukrepov za preprečevanje in obvladovanje okužb; zmanjšanje bremena odpornih okužb in okužb, povezanih z zdravstveno oskrbo, ter zagotovitev razpoložljivosti učinkovitih protimikrobnih sredstev.
- 4.5. Ukrepi, ki jih zahteva izvajanje zakonodaje Unije na področju človeških tkiv in celic, krvi, človeških organov, medicinskih pripomočkov, zdravil in pravic pacientov pri čezmejnem zdravstvenem varstvu ali ki prispevajo k izvajanju te zakonodaje, ob doslednem spoštovanju pristojnosti in etičnih odločitev držav članic na teh področjih. Ti ukrepi lahko vključujejo dejavnosti za lažje izvajanje, uporabo, spremljanje in pregled te zakonodaje.
- 4.6. Spodbujanje sistema informacij in znanja o zdravju, ki bo prispeval k odločanju na podlagi dokazov, vključno z uporabo obstoječih instrumentov oziroma po potrebi nadaljnjim razvojem standardiziranih informacij o zdravju in orodij za spremljanje zdravja, zbiranjem in analiziranjem podatkov o zdravju ter množičnim razširjanjem rezultatov programa.

⁽¹⁾ UL C 151, 3.7.2009, str. 1.

PRILOGA II

MERILA ZA PRIPRAVO LETNIH DELOVNIH PROGRAMOV

Letni delovni programi se pripravijo v skladu z naslednjimi merili za obdobje trajanja programa:

- ustreznost predlaganih ukrepov za cilje iz členov 2 in 3, za tematske prednostne naloge iz Priloge I ter za zdravstveno strategijo EU "Skupaj za zdravje";
 - dodana vrednost Unije glede predlaganih ukrepov za Unijo v skladu s tematskimi prednostnimi nalogami iz Priloge I;
 - pomen predlaganih ukrepov za javno zdravje, glede na promocijo zdravja in preprečevanje bolezni, zaščite državljanov Unije pred nevarnostmi za zdravje ter izboljšanje delovanja zdravstvenih sistemov;
 - ustreznost predlaganih ukrepov za podpiranje izvajanja zdravstvene zakonodaje Unije;
 - ustreznost geografskega razpona predlaganih ukrepov;
 - uravnoteženost razporeditve proračunskih sredstev med različnimi cilji programa, ob upoštevanju verjetnih prednosti za promocijo zdravja;
 - zadostnost pokritosti tematskih prednostnih nalog iz Priloge I.
-

UREDBA (EU) št. 283/2014 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA**z dne 11. marca 2014****o smernicah za vseevropska omrežja na področju telekomunikacijske infrastrukture in razveljavitvi**
Odločbe št. 1336/97/ES**(Besedilo velja za EGP)**

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 172 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenj Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,ob upoštevanju mnenj Odbora regij ⁽²⁾,v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽³⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Telekomunikacijska omrežja in storitve se vedno bolj spreminjajo v internetno podprto infrastrukturo, v kateri so širokopasovna omrežja tesno prepletena z digitalnimi storitvami. Internet postaja prevladujoča platforma za komunikacijo, storitve, izobraževanje, sodelovanje v družbenem in političnem življenju, kulturne vsebine ter poslovanje. Zato je zaradi družbene in gospodarske rasti, konkurenčnosti, socialne vključenosti in notranjega trga bistveno zagotoviti vseevropsko razpoložljivost splošno razširjenega, zelo hitrega in varnega dostopa do interneta in digitalnih storitev v javnem interesu.
- (2) Evropski svet je 17. junija 2010 podprl sporočilo Komisije z dne 26. avgusta 2010 o Evropski digitalni agendi,

katere namen je začrtati pot za doseganje čim večjega družbenega in gospodarskega potenciala informacijskih in komunikacijskih tehnologij. Spodbuditi želi ponudbo konkurenčne internetne infrastrukture visoke hitrosti in internetno podprtih digitalnih storitev ter povpraševanje po njih, da bi se približali pravemu enotnemu digitalnemu trgu, ki je bistven za pametno, trajnostno in vključujočo rast.

- (3) V Uredbi (EU) št. 1316/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁴⁾ so določeni pogoji, metode in postopki za zagotavljanje finančne pomoči Unije za vseevropska omrežja v sektorjih prometne, telekomunikacijske in energetske infrastrukture. Zaradi podobnih izzivov in priložnosti v sektorjih, ki jih zajema instrument za povezovanje Evrope (IPE), je veliko možnosti za izkoriščanje sinergij, vključno z združevanjem sredstev IPE z drugimi viri financiranja.

- (4) Dejansko že obstaja veliko čezmejnih digitalnih storitev, ki omogočajo izmenjave med evropskimi javnimi upravami v podporo politikam Unije. Pri zagotavljanju novih rešitev je pomembno, da se upoštevajo že obstoječe rešitve, izvedene v okviru drugih evropskih pobud, da se izogne podvajanju dela ter se zagotovi usklajevanje in povezovanje pristopov in rešitev med različnimi pobudami in politikami, kot so na primer program ISA, vzpostavljen s Sklepom št. 922/2009/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁵⁾, program Fiscalis, vzpostavljen z Uredbo (EU) št. 1286/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁶⁾, in Obzorje 2020, vzpostavljen z Uredbo (EU) št. 1291/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁷⁾. Prav tako je pomembno, da rešitve upoštevajo dogovorjene mednarodne in/ali evropske standarde ali odprte specifikacije za interoperabilnost, zlasti tiste, ki jih je opredelila

⁽¹⁾ Mnenje z dne 22. februarja 2012 (UL C 143, 22.5.2012, str. 120) in mnenje z dne 16. oktobra 2013 (še ni objavljeno v Uradnem listu).

⁽²⁾ UL C 225, 27.7.2012, str. 211 in UL C 356, 5.12.2013, str. 116.

⁽³⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 26. februarja 2014 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 11. marca 2014.

⁽⁴⁾ Uredba (EU) št. 1316/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2013 o vzpostavitvi Instrumenta za povezovanje Evrope, spremembi Uredbe (EU) št. 913/2010 in razveljavitvi uredb (ES) št. 680/2007 in (ES) št. 67/2010 (UL L 348, 20.12.2013, str. 129).

⁽⁵⁾ Sklep št. 922/2009/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. septembra 2009 o interoperabilnostnih rešitvah za evropske javne uprave (ISA) (Besedilo velja za EGP) (UL L 260, 3.10.2009, str. 20).

⁽⁶⁾ Uredba (EU) št. 1286/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2013 o vzpostavitvi akcijskega programa za izboljšanje delovanja sistemov obdavčitve v Evropski uniji za obdobje 2014–2020 (Fiscalis 2020) (UL L 347, 20.12.2013, str. 25).

⁽⁷⁾ Uredba (EU) št. 1291/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2013 o vzpostavitvi okvirnega programa za raziskave in inovacije (2014–2020) - Obzorje 2020 (UL L 347, 20.12.2013, str. 104).

Komisija v skladu z Uredbo (EU) št. 1025/2012 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾, ter druge zadevne specifikacije in smernice, kot je evropski interoperabilnostni okvir za evropske javne storitve (EIF).

- (5) Evropski tehnični standardi bodo koristili razvoju širokopasovnih omrežij visoke hitrosti. Če želi imeti Unija vodilno vlogo v telekomunikacijski industriji, so potrebni programi Unije za raziskave in razvoj ter intenzivnejše spremljanje postopkov standardizacije.
- (6) Vse-evropski pilotni projekti, izvedeni med državami članicami in sofinancirani v okviru programa za konkurenčnost in inovativnost ⁽²⁾, kot so PEPPOL, STORK, epSOS, eCODEX ali SPOCS, so potrdili ključne čezmejne digitalne storitve na notranjem trgu, temelječe na skupnih gradnikih, ki se konsolidirajo v okviru projekta eSENS. Ti pilotni projekti so že dosegli stopnjo zrelosti, potrebno za njihovo vzpostavitev, ali pa jo bodo dosegli v bližnji prihodnosti. Obstoječi projekti skupnega interesa, denimo na področjih kulturne dediščine (Europeana), zaščite otrok (Varnejši internet) in socialne varnosti (EESSI), so že izkazali jasno dodano vrednost ukrepanja na evropski ravni, predlagani pa so bili še drugi projekti, na primer na področju varstva potrošnikov (spletno reševanje sporov).
- (7) Na področju infrastruktur za digitalne storitve bi morali imeti gradniki prednost pred drugimi infrastrukturami za digitalne storitve, saj so predpogoj zanje. Infrastrukture za digitalne storitve bi morale med drugim ustvariti evropsko dodano vrednost in izpolnjevati dokazane potrebe. Tehnološko in operativno bi morale biti dovolj zrele za vzpostavitev, kar se dokaže predvsem z uspešnimi pilotnimi projekti. Temeljiti bi morale na konkretnem načrtu za trajnost, da bi zagotovile srednjedolgoročno delovanje jedrnih storitvenih platform tudi zunaj IPE. Finančno pomoč v okviru te uredbe bi bilo treba, kadar je mogoče, postopoma ukiniti ter, kadar je primerno, uporabiti sredstva iz drugih virov kot IPE.
- (8) Pomembno je financirati infrastrukture za digitalne storitve, ki so potrebne za izpolnjevanje pravnih obveznosti v

skladu s pravom Unije in/ali razvijajo ali zagotavljajo gradnike ter imajo potencialno velik vpliv na vseevropske javne storitve, da bi lahko z njimi podprli več infrastruktur za digitalne storitve in sčasoma vzpostavili evropski ekosistem interoperabilnosti. V tem smislu pravne obveznosti pomenijo posebne določbe, ki zahtevajo razvoj ali uporabo infrastruktur za digitalne storitve ali pa rezultate, ki se jih lahko doseže le z evropskimi infrastrukturami za digitalne storitve.

- (9) Europeana in „Varnejši internet za otroke“ bi morali imeti kot uveljavljeni infrastrukturi za digitalne storitve prednost pri financiranju. Zlasti bi bilo treba v prvih letih finančnega okvira za obdobje 2014–2020, določenega v Uredbi (EU, Euratom) št. 1311/2013 ⁽³⁾ zagotoviti nadaljnje financiranje Unije iz drugih programov Unije v IPE ter tako omogočiti neprekinjeno in uspešno izvajanje storitev na isti ravni kot v trenutni shemi financiranja. Svet je 10. maja 2012 poudaril, kako pomembno je zagotoviti dolgoročno izvedljivost Europeane, vključno v smislu upravljanja in financiranja ⁽⁴⁾.
- (10) Zagotavljati bi bilo treba varno, vključujoče in pozitivno spletno okolje za otroke in mladino. V obdobju po letu 2014 bi bilo treba kot ključen ukrep za zaščito in spodbujanje pravic otrok v spletnem okolju zagotoviti delovanje programa „Varnejši internet“. Z izvajanjem te uredbe bi bilo treba finančno podpirati izvajanje evropske strategije za boljši internet za otroke na ravni Unije in na ravni držav članic, zlasti kar zadeva Centre za varnejši internet (SIC) v državah članicah. Dejavnosti SIC, vključno z vozlišči za ozaveščanje in drugimi dejavnostmi ozaveščanja, telefonskimi linijami za pomoč otrokom, staršem in skrbnikom o najboljših načinih otrokove uporabe interneta ter dežurnimi telefonskimi linijami za poročanje o spletnih vsebinah, povezanih s spolno zlorabo otrok, so ključen element navedene strategije in predpogoj za njen uspeh.
- (11) Bodoči pravni akt Unije o elektronski identifikaciji in storitvah zaupanja za elektronske transakcije na notranjem trgu bo opredelil podrobne zahteve in pogoje za medsebojno priznavanje ključnih elementov, ki so v nadaljnjem besedilu imenovani kot gradniki infrastruktur za digitalne storitve. Navedeni akt bo zajel nekatere najpomembnejše gradnike, na primer elektronsko identifikacijo in elektronski podpis, v okviru projektov skupnega interesa, določenih v prilogi k tej uredbi.

⁽¹⁾ Uredba (EU) št. 1025/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2012 o evropski standardizaciji, spremembi direktiv Sveta 89/686/EGS in 93/15/EGS ter direktiv 94/9/ES, 94/25/ES, 95/16/ES, 97/23/ES, 98/34/ES, 2004/22/ES, 2007/23/ES, 2009/23/ES in 2009/105/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Sklepa Sveta 87/95/EGS in Sklepa št. 1673/2006/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 316, 14.11.2012, str. 12).

⁽²⁾ Sklep št. 1639/2006/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. oktobra 2006 o ustanovitvi Okvirnega programa za konkurenčnost in inovativnost (2007–2013) (UL L 310, 9.11.2006, str. 15).

⁽³⁾ Uredba Sveta (EU, Euratom) št. 1311/2013 z dne 2. decembra 2013 o večletnem finančnem okviru za obdobje 2014–2020 (UL L 341, 20.12.2013, str. 884).

⁽⁴⁾ UL C 169, 15.6.2012, str. 5.

- (12) Infrastrukture za digitalne storitve, ki se izvajajo v skladu s Sklepom 922/2009/ES, bodo olajšale elektronsko čezmejno in medsektorsko sodelovanje med evropskimi javnimi upravami. To bo posledično omogočilo zagotavljanje bistvenih storitev na področjih, ki med drugim vključujejo elektronsko identifikacijo in avtentikacijo in javno naročanje, čezmejno medsebojno povezovanje poslovnih registrov, interoperabilne elektronske čezmejne zdravstvene storitve ter čezmejno sodelovanje na področju kibernetске varnosti, kar bo prispevalo k enotnemu digitalnemu trgu. Takšno sodelovanje med upravami bo omogočeno z vzpostavitvijo in/ali spodbujanjem interoperabilnih jedrnih storitvenih platform, ki so osnovane na obstoječih skupnih gradnikih in/ali zagotavljajo dodatne gradnike, bistvene za razvoj drugih jedrnih storitvenih platform, ter z njimi povezanimi splošnimi storitvami, ki nacionalne infrastrukture povezujejo z jedrnimi storitvenimi platformami in tako omogočajo zagotavljanje čezmejnih digitalnih storitev.
- (13) Države članice bi morale spodbujati lokalne in regionalne organe, naj se polno in učinkovito vključijo v upravljanje infrastruktur za digitalne storitve, ter zagotoviti, da projekti skupnega interesa v zvezi s čezmejnim zagotavljanjem storitev e-uprave upoštevajo priporočila EIF.
- (14) Evropski parlament je v svoji resoluciji z dne 6. julija 2011 z naslovom „Evropske širokopasovne povezave: naložbe v rast, ki jo poganja digitalizacija“⁽¹⁾ poudaril, da so širokopasovne storitve ključnega pomena za konkurenčnost industrije Unije ter da močno prispevajo k njeni gospodarski rasti, socialni koheziji in ustvarjanju kakovostnih delovnih mest. Naložbe v najsodobnejšo tehnologijo in tehnologijo prihodnosti so ključnega pomena, če naj bo Unija prostor inovacij, znanj in storitev.
- (15) Evropski trg s skoraj 500 milijoni ljudi s širokopasovnimi povezavami visokih hitrosti bi deloval kot gonilna sila pri razvoju notranjega trga, pri čemer bi se oblikovala edinstvena kritična masa uporabnikov na svetu, ki bi vsem regijam dala nove priložnosti ter vsakemu uporabniku večjo vrednost, Uniji pa možnost, da v svetovnem merilu postane vodilno, na znanju temelječe gospodarstvo. Hitra širitev širokopasovnih omrežij visokih hitrosti je bistvena za razvoj produktivnosti Unije ter za nastajanje novih in malih podjetij, ki so lahko vodilna v različnih sektorjih, na primer v zdravstvu, proizvodnji in storitvenih dejavnostih.
- (16) Kombinacija novih priložnosti na področju infrastrukture ter novih, inovativnih in interoperabilnih storitev bi morala vzpostaviti učinkovit krog s spodbujanjem večjega povpraševanja po širokopasovnih povezavah visokih hitrosti, ki bi ga bilo lahko s komercialnega vidika lažje zadovoljiti.
- (17) Evropska digitalna agenda določa, da bi morali imeti do leta 2020 vsi Evropejci dostop do internetne povezave s hitrostjo več kot 30 Mb/s, 50 % ali več evropskih gospodinjstev pa bi moralo biti naročenih na internetne povezave s hitrostjo nad 100 Mb/s.
- (18) Glede na hiter razvoj digitalnih storitev in aplikacij, ki zahtevajo vse hitrejšo internetne povezave, ter hiter razvoj najsodobnejših tehnologij, ki to omogočajo, je primerno, da se v okviru ocenjevanja Evropske digitalne agende razmisli o reviziji ciljev glede širokopasovnega dostopa za leto 2020 in se tako zagotovi, da ima Unija konkurenčne širokopasovne hitrosti v primerjavi z drugimi gospodarstvi sveta.
- (19) Del širokopasovnih projektov bi moral izkazovati večjo ambicioznost in si prizadevati za večje hitrosti ter kot tak prevzeti vlogo pilotnih projektov za hitrejšo povezljivost in modelov s potencialom za ponovljivost.
- (20) Evropski parlament je v svoji resoluciji z dne 12. septembra 2013 o digitalni agendi za rast, mobilnost in zaposlovanje: čas za pospešeno ukrepanje, poudaril, da bi moral biti cilj prenovljene in v prihodnost usmerjene Evropske digitalne agende za leto 2020 vsa gospodinjstva Unije povezati s širokopasovnimi povezavami z zmogljivostjo 100 Mb/s, pri čemer bi bilo 50 % gospodinjstev naročenih na hitrost prenosa 1 Gb/s ali več.
- (21) Zasebni sektor bi moral imeti vodilno vlogo pri uvedbi in posodabljanju širokopasovnih omrežij, v pomoč pa bi mu moral biti konkurenčen in naložbam prijazen regulativni okvir. Če zasebnih sredstev ni dovolj, bi si morale države članice ustrezno prizadevati za uresničitev ciljev Evropske digitalne agende. Javna finančna pomoč za širokopasovne povezave bi morala biti omejena na programe ali pobude v zvezi s tistimi projekti, ki jih zasebni sektor sam ne more financirati, kar potrdi predhodna ocena, s katero se ugotavlja nedelovanje trga ali naložbene okoliščine, ki niso optimalne, v skladu z Uredbo (EU, Euratom) št. 966/2012 Evropskega parlamenta in Sveta⁽²⁾.

⁽¹⁾ UL C 33 E, 5.2.2013, str. 89.

⁽²⁾ Uredba (EU, Euratom) št. 966/2012 Evropskega Parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2012 o finančnih pravilih, ki se uporabljajo za splošni proračun Unije in razveljavitvi Uredbe Sveta (ES, Euratom) št. 1605/2002 (UL L 298, 26.10.2012, str. 1).

- (22) Finančni instrumenti za širokopasovna omrežja ne smejo neupravičeno izkrivljati konkurence, izrivati zasebnih naložb ali odvrnati zasebnih subjektov od naložb. Zlasti morajo biti skladni s členi 101, 102, 106 in 107 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU), če je ustrezno, pa tudi s smernicami EU o uporabi pravil o državni pomoči v zvezi s hitro postavitvijo širokopasovnih omrežij.
- (23) Javna sredstva za širokopasovna omrežja bi se morala porabiti samo za infrastrukture, ki so skladne z veljavno zakonodajo, zlasti s konkurenčnim pravom, in izpolnjujejo obveznosti za dostop v skladu z Direktivo 2002/19/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾.
- (24) Ker so finančni viri, ki so na voljo v okviru IPE, omejeni, bi bilo treba finančno pomoč usmeriti v uvedbo finančnih mehanizmov na ravni Unije, da bi pritegnili dodatne naložbe, spodbudili multiplikacijski učinek in s tem učinkovito porabo zasebnih in drugih javnih sredstev za naložbe. Takšen pristop omogoča pritegnitev prispevkov podjetij in institucionalnih akterjev, ki močno presegajo stopnje financiranja, ki so neposredno dodeljene v okviru IPE.
- (25) Ker so v okviru IPE na voljo omejena finančna sredstva in da bi zagotovili ustrezno financiranje na področju infrastruktur za digitalne storitve, skupna proračunska sredstva za širokopasovne povezave ne bi smela preseči minimalnega zneska, potrebnega za uvedbo stroškovno učinkovitega posredovanja, ki bi ga bilo treba določiti s predhodno oceno, pri kateri bi se med drugim upoštevali vrsta predvidenih finančnih instrumentov, morebitni učinek finančnega vzvoda za minimalno učinkovit projektni portfelj in tržni pogoji.
- (26) Kadar je na podlagi predhodne ocene ugotovljeno nedejlovanje trga ali da naložbene okoliščine niso optimalne in kadar se organi za upravljanje tako odločijo, bi morala podpora IPE za vzpostavitev širokopasovnih povezav dopolnjevati pomoč iz drugih programov in pobud Unije, vključno s pomočjo iz evropskih strukturnih in investicijskih skladov. Finančna pomoč IPE za vzpostavitev širokopasovnih povezav bi morala biti državam članicam v pomoč tako neposredno kot tudi z zagotavljanjem nosilcev naložb za prostovoljne namenske prispevke iz drugih virov, vključno s tistimi iz evropskih strukturnih in investicijskih skladov, ter s tem državam članicam omogočiti izkoriščanje strokovnega znanja ter učinkov obsega pri zmogljivostih, ki jih upravlja Unija, in s tem učinkovitejšo porabo javnih sredstev.
- (27) Zaradi zagotavljanja najboljšega razmerja med kakovostjo in ceno ter zaradi omejenih sredstev bi moralo biti financiranje IPE na voljo za projekte, ki se zanašajo na tehnologijo, najprimernejšo za specifični projekt, pomagajo spodbujati inovativne poslovne modele in imajo velik potencial za ponovljivost. Če se projekti financirajo s prostovoljnimi prispevki v okviru IPE, kot so evropski strukturni in investicijski skladi ali nacionalna ali regionalna finančna sredstva, bi morala biti merila za upravičenost prožnejša ter upoštevati specifične razmere in pogoje na območjih, ki naj bi jim bila takšna sredstva namenjena.
- (28) Unija lahko podpira vzpostavitev širokopasovnih omrežij, ki prispevajo k ciljem Evropske digitalne agende, na vseh geografskih območjih. Zmanjšanje digitalnega razkoraka in povečanje digitalne vključenosti sta pomembna cilja Evropske digitalne agende. Vsi ukrepi Unije na področju širokopasovnih povezav bi se zato morali nanašati na posebne potrebe primestnih in podeželskih, zlasti pa redko poseljenih in manj razvitih regij, ki jim je treba zagotoviti povezave. To zajema vzpostavitev širokopasovnih omrežij za povezavo otoških, neobalnih, goratih, oddaljenih in obrobnihih regij, med drugim tudi otoških držav članic, z osrednjimi regijami Unije in/ali ukrepe za večjo zanesljivost ali boljše delovanje povezav med takšnimi regijami in osrednjimi regijami Unije.
- (29) Za dokončno vzpostavitev enotnega digitalnega trga bi bilo treba spodbuditi združljivost med programom IPE ter nacionalnimi in regionalnimi ukrepi na področju širokopasovnih povezav.
- (30) Pri izvajanju te uredbe bi morale biti oblike finančne pomoči skladne z značilnostmi zadevnih ukrepov. Na področju infrastruktur za digitalne storitve bi morale imeti zato jedrne storitvene platforme, ki jih ni mogoče financirati iz drugih virov, prednost pri financiranju v obliki javnega naročanja ali, izjemoma, v obliki nepovratnih sredstev, splošnimi storitvam pa bi morala biti v okviru IPE namenjena le omejena finančna pomoč. Poleg tega bi morala vsaka finančna pomoč iz IPE zagotoviti učinkovito porabo sredstev Unije, zato bi morala biti širokopasovna omrežja podprta s finančnimi instrumenti, ki zagotavljajo večji učinek finančnega vzvoda kot nepovratna sredstva.
- (31) Posredovanje v okviru te uredbe bi moralo zagotoviti, da se dosežejo sinergije in interoperabilnost med različnimi projekti skupnega interesa, opisanimi v Prilogi, pa tudi z drugimi infrastrukturami, vključno s prometno in energijsko infrastrukturo, ki jo podpira IPE, ustrezno raziskovalno infrastrukturo, ki jo med drugimi podpira Obzorje 2020, ter ustreznimi infrastrukturami, ki jih podpirajo evropski strukturni in investicijski skladi, pri tem pa se je treba izogniti podvajanju in nepotrebnim upravnim bremenom.

⁽¹⁾ Direktiva 2002/19/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 7. marca 2002 o dostopu do elektronskih komunikacijskih omrežij in pripadajočih naprav ter o njihovem medomrežnem povezovanju (Direktiva o dostopu) (UL L 108, 24.4.2002, str. 7).

- (32) Finančno pomoč za projekte skupnega interesa bi bilo treba dopolniti s horizontalnimi ukrepi, vključno s tehnično pomočjo, z ukrepi za spodbujanje povpraševanja in z usklajevanjem, ki bi morali zagotoviti največji izkoristek posredovanja Unije.
- (33) Komisija bi morala pri dodeljevanju sredstev za posredovanje na področju širokopasovnih omrežij ustrezno upoštevati rezultate ocen obstoječih finančnih instrumentov Unije.
- (34) Komisiji bi morala pomagati strokovna skupina, sestavljena iz predstavnikov vseh držav članic, ki bi morala Komisiji med drugim svetovati in prispevati k spremljanju izvajanja te uredbe, načrtovanju, ocenjevanju in obravnavi težav pri izvajanju.
- (35) Strokovna skupina bi morala sodelovati tudi s tistimi subjekti, ki so vključeni v izvajanje te uredbe, kot so lokalni in regionalni organi, ponudniki internetnega dostopa, upravljavci javnih omrežij in proizvajalci sestavnih delov, pa tudi z nacionalnimi regulativnimi organi in Organom evropskih regulatorjev za elektronske komunikacije (BEREC), ustanovljenim z Uredbo (ES) št. 1211/2009 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾.
- (36) Uredba (EU) št. 1316/2013 ustanavlja Usklajevalni odbor za IPE, ki je tudi odbor v smislu Uredbe (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾. Poleg tega Uredba (EU) št. 1316/2013 na Komisijo prenaša pooblastila, da v skladu s postopkom pregleda sprejema letne in večletne delovne programe, tudi za telekomunikacijski sektor, pri čemer je slednji predmet te uredbe. V zvezi s tem je treba pojasniti, da bi morali države članice v Usklajevalnem odboru za IPE pri obravnavi vprašanj, povezanih s to uredbo, zlasti z osnutki letnih in večletnih delovnih programov, zastopati strokovnjaki iz sektorja telekomunikacijske infrastrukture.
- (37) Ker ciljev te uredbe, zlasti usklajenega razvoja vseevropskih omrežij na področju telekomunikacijske infrastrukture, države članice ne morejo zadovoljivo doseči, temveč se zaradi čezmejne narave podpornih infrastruktur in učinka na celotnem ozemlju Unije, lažje dosežejo na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta uredba ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenih ciljev.
- (38) Zaradi podpore projektom skupnega interesa v sektorjih prometne, telekomunikacijske in energetske infrastrukture Uredba (EU) št. 1316/2013 določa pogoje, metode in postopke za zagotovitev finančne pomoči Unije vseevropskim omrežjem. Določa tudi razčlenitev sredstev, ki bodo na voljo na podlagi Uredbe (EU, Euratom) št. 1311/2013 v vseh treh sektorjih. Uredba (EU) št. 1316/2013 se uporablja od 1. januarja 2014. Zato je primerno, da se začetek uporabe te uredbe uskladi z začetkom uporabe Uredbe (EU) št. 1316/2013 in Uredbe (EU, Euratom) št. 1311/2013. Zato bi se morala ta uredba uporabljati od 1. januarja 2014.
- (39) Odločbo št. 1336/97/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽³⁾ bi bilo treba razveljaviti –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Predmet urejanja

1. V tej uredbi so določene smernice za pravočasno vzpostavitev in interoperabilnost projektov skupnega interesa v zvezi z vseevropskimi omrežji na področju telekomunikacijske infrastrukture.
2. V tej uredbi so določeni zlasti:
 - (a) cilji in operativne prednostne naloge projektov skupnega interesa,
 - (b) opredelitev projektov skupnega interesa,
 - (c) merila, v skladu s katerimi so ukrepi, ki prispevajo k projektom skupnega interesa, upravičeni do finančne pomoči Unije v skladu z Uredbo (EU) št. 1316/2013 pri njihovem razvoju, izvajanju, vzpostavitvi, medsebojnem povezovanju in interoperabilnosti, ter
 - (d) prednosti pri financiranju projektov skupnega interesa.

⁽¹⁾ Uredba (ES) št. 1211/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2009 o ustanovitvi Organa evropskih regulatorjev za elektronske komunikacije (BEREC) in Urada (UL L 337, 18.12.2009, str. 1).

⁽²⁾ Uredba (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (UL L 55, 28.2.2011, str. 13).

⁽³⁾ Odločba št. 1336/97/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. junija 1997 o vrsti smernic za vseevropska telekomunikacijska omrežja (UL L 183, 11.7.1997, str. 12).

Člen 2

Opredelitev pojmov

1. Za namene te uredbe se uporabljajo opredelitve iz člena 2 Uredbe (EU) št. 1316/2013.
2. Za namene te uredbe in Uredbe (EU) št. 1316/2013 se uporabljajo tudi naslednje opredelitve:
 - (a) „telekomunikacijska infrastruktura“ pomeni širokopasovna omrežja in infrastrukture za digitalne storitve;
 - (b) „infrastrukture za digitalne storitve“ pomeni infrastrukture, ki omogočajo omrežne storitve, ki se zagotavljajo v elektronski obliki, navadno prek interneta, omogočajo vseevropske interoperabilne storitve skupnega interesa za državljane, podjetja in/ali javne organe ter so sestavljene iz jedrnih storitvenih platform in splošnih storitev;
 - (c) „gradniki“ pomeni osnovne infrastrukture za digitalne storitve, ki so ključni elementi, ki jih je mogoče ponovno uporabiti v kompleksnejših infrastrukturah za digitalne storitve;
 - (d) „jedrne storitvene platforme“ pomeni osrednja vozlišča infrastruktur za digitalne storitve, katerih namen je zagotoviti vseevropsko povezljivost, dostopnost in interoperabilnost in ki so odprte za države članice, lahko pa tudi za druge subjekte;
 - (e) „splošne storitve“ pomeni storitve prehoda, ki povezujejo eno ali več nacionalnih infrastruktur z eno ali več jedrnimi storitvenimi platformami;
 - (f) „širokopasovna omrežja“ pomeni žična in brezžična dostopna omrežja, pomožno infrastrukturo in jedrna omrežja, ki zagotavljajo povezljivost zelo visokih hitrosti;
 - (g) „horizontalni ukrepi“ pomeni študije in ukrepe za podporo programu, kot so opredeljeni v točkah (6) oziroma (7) člena 2 Uredbe (EU) št. 1316/2013.

Člen 3

Cilji

1. Projekti skupnega interesa prispevajo k doseganju splošnih ciljev iz člena 3 Uredbe (EU) št. 1316/2013.
2. Projekti skupnega interesa poleg splošnih ciljev izpolnjujejo tudi enega ali več naslednjih posebnih ciljev:
 - (a) gospodarska rast in podpora dokončni vzpostavitvi in delovanju enotnega trga za večjo konkurenčnost evropskega gospodarstva, vključno z malimi in srednje velikimi podjetji (MSP);
 - (b) izboljšanje vsakodnevnega življenja državljanov, podjetij in javnih organov na vseh ravneh s spodbujanjem širokopasovnih omrežij, medsebojne povezanosti in interoperabil-

nosti nacionalnih, regionalnih in lokalnih širokopasovnih omrežij ter nediskriminatornega dostopa do takšnih omrežij in digitalnega vključevanja.

3. K doseganju ciljev iz odstavkov 1 in 2 prispevajo naslednje operativne prednostne naloge:

- (a) interoperabilnost, povezljivost, trajnostna vzpostavitev, delovanje in nadgradnja vseevropskih infrastruktur za digitalne storitve ter usklajevanje na evropski ravni;
- (b) učinkovit tok zasebnih in javnih naložb, ki spodbujajo vzpostavitev in posodabljanje širokopasovnih omrežij ter tako prispevajo k doseganju širokopasovnih ciljev iz Evropske digitalne agende.

Člen 4

Projekti skupnega interesa

1. Projekti skupnega interesa zlasti:
 - (a) imajo za cilj ustanovitev in/ali okrepitev interoperabilnih ter, kjer je mogoče, mednarodno skladnih jedrnih storitvenih platform, ki jih spremljajo splošne storitve za infrastrukture za digitalne storitve;
 - (b) zagotovijo učinkovite nosilce naložb za širokopasovna omrežja, pritegnejo nove kategorije vlagateljev in nosilcev projektov ter spodbujajo ponovljivost inovativnih projektov in poslovnih modelov.
2. Projekti skupnega interesa lahko obsegajo celoten cikel, vključno s študijami izvedljivosti, izvajanjem, neprekinjenim delovanjem in nadgradnjo, usklajevanjem in ocenjevanjem.
3. Projekti skupnega interesa se lahko podprejo s horizontalnimi ukrepi.
4. Projekti skupnega interesa in ukrepi, ki k tem projektom prispevajo, so podrobneje opisani v Prilogi.

Člen 5

Načini posredovanja

1. Kar zadeva področje infrastruktur za digitalne storitve, jedrne storitvene platforme izvaja zlasti Unija, medtem ko splošne storitve izvajajo stranke, povezane z ustrežno jedrno storitveno platformo. V širokopasovna omrežja vlaga pretežno zasebni sektor, pri čemer mu je v pomoč konkurenčni in naložbam prijazni regulativni okvir. Javna podpora za širokopasovna omrežja je na voljo le v primeru nedelovanja trga ali neoptimalnih naložbenih okoliščin.
2. Države članice in drugi subjekti, ki so pristojni za izvajanje projektov skupnega interesa oziroma prispevajo k njihovu izvajanju, se spodbujajo k sprejemanju ukrepov, potrebnih za lažje izvajanje projektov skupnega interesa. Končna odločitev

glede izvajanja projekta skupnega interesa, ki se nanaša na ozemlje države članice, se sprejme po odobritvi te države članice.

3. Ukrepi, ki prispevajo k projektom skupnega interesa in izpolnjujejo merila iz člena 6 te uredbe, so upravičeni do finančne pomoči Unije pod pogoji in v okviru instrumentov, ki so na voljo v okviru Uredbe (EU) št. 1316/2013. Finančna pomoč se zagotovi v skladu z ustreznimi pravili in postopki, ki jih sprejme Unija, prednostmi pri financiranju iz člena 6 te uredbe ter glede na razpoložljivost sredstev, ob upoštevanju specifičnih potreb upravičencev:

4. Ukrepi, ki prispevajo k projektom skupnega interesa na področju infrastruktur za digitalne storitve, se podprejo z:

(a) javnimi naročili in/ali

(b) nepovratnimi sredstvi.

5. Ukrepi, ki prispevajo k projektom skupnega interesa na področju širokopasovnih omrežij, se podprejo s:

(a) finančnimi instrumenti, opredeljenimi v Uredbi (EU) št. 1316/2013, ki so odprti za dodatne prispevke iz drugih sektorjev IPE, drugih instrumentov, programov in proračunskih postavk v proračunu Unije, držav članic, vključno z regionalnimi in lokalnimi organi, in katerih koli drugih vlagateljev, vključno z zasebnimi vlagatelji v skladu s členom 15(2) (EU) št. 1316/2013 in/ali

(b) povezovanjem finančnih instrumentov in nepovratnih sredstev iz javnih virov, ki niso IPE, bodisi javnih virov Unije bodisi nacionalnih javnih virov;

6. Horizontalni ukrepi se podprejo z:

(a) javnimi naročili in/ali

(b) nepovratnimi sredstvi.

7. Skupni proračunski znesek, dodeljen za finančne instrumente za širokopasovna omrežja, ne sme presegati minimalnega zneska, potrebnega za stroškovno učinkovito posredovanje, kar se ugotovi na podlagi predhodnih ocen iz člena 14(1) Uredbe (EU) št. 1316/2013.

Ta znesek predstavlja 15 % finančnih sredstev za telekomunikacijski sektor iz točke (b) člena 5(1) Uredbe (EU) št. 1316/2013.

8. Najmanj tretjina širokopasovnih projektov, ki prejemajo finančno pomoč na podlagi te uredbe, si prizadeva zagotoviti širokopasovne hitrosti, višje od 100 Mb/s.

9. Evropski parlament in Svet lahko na podlagi poročila iz člena 8(6) na predlog Komisije spremenita znesek, določen v skladu z odstavkom 7 tega člena, in odstotek projektov iz odstavka 8 tega člena.

10. Če podpora iz IPE dopolnjuje podporo iz evropskih strukturnih in investicijskih skladov in drugo neposredno javno podporo, se lahko sinergije med ukrepi IPE ter podporo iz evropskih strukturnih in investicijskih skladov okrepijo z uporabo ustreznega mehanizma za usklajevanje.

Člen 6

Merila za upravičenost in prednosti pri financiranju

1. Ukrepi, ki prispevajo k projektom skupnega interesa na področju infrastruktur za digitalne storitve, morajo za upravičenost do financiranja izpolnjevati vsa naslednja merila:

(a) biti dovolj zreli, da se lahko začnejo izvajati, kot dokazuje zlasti uspešno poskusno izvajanje v okviru programov, kot so programi Unije, povezani z inovacijami in raziskavami;

(b) prispevati k politikam in dejavnostim Unije v podporo notranjemu trgu;

(c) ustvarjati evropsko dodano vrednost ter imeti strategijo in načrte za dolgoročno trajnost, po potrebi s finančnimi viri, ki niso IPE, kakovost katerih se dokazuje z oceno izvedljivosti ter oceno stroškov in koristi. Takšna strategija se po potrebi posodobi;

(d) izpolnjevati mednarodne in/ali evropske standarde ali odprte specifikacije in smernice za interoperabilnost, kot je evropski interoperabilnostni okvir, ter s pridom izkoriščati obstoječe rešitve.

2. Ukrepi, ki prispevajo k projektom skupnega interesa na področju infrastruktur za digitalne storitve ki naj se financirajo na podlagi IPE, in stopnja njihovega financiranja se izberejo v okviru letnega delovnega programa iz člena 17(1) Uredbe (EU) št. 1316/2013.

3. Najvišjo prednost za financiranje imajo gradniki, ki so bistveni ter imajo dokazljivo dobre izglede za uporabo pri razvoju, vzpostavitvi in delovanju drugih infrastruktur za digitalne storitve, kot so navedene v oddelku 1.1 Priloge.

4. Na drugem mestu so druge infrastrukture za digitalne storitve, ki podpirajo pravo, politike in programe Unije, kot so navedeni v oddelkih 1.2 in 1.3 Priloge, ter, če je mogoče, temeljijo na obstoječih gradnikih.

5. Podpora jedrnim storitvenim platformam ima prednost pred splošnimi storitvami.

6. Na podlagi ciljev, določenih v členu 3 te uredbe, in opisa projektov skupnega interesa v Prilogi k tej uredbi ter ob upoštevanju razpoložljivih proračunskih sredstev so v letnih in večletnih delovnih programih iz člena 17 Uredbe (EU) št. 1316/2013 lahko določena dodatna merila za upravičenost in prednostne naloge na področju infrastruktur za digitalne storitve.

7. Ukrepi, ki prispevajo k projektom skupnega interesa na področju širokopasovnih omrežij, morajo za upravičenost do financiranja izpolnjevati vsa naslednja merila:

- (a) pomembno prispevajo k uresničevanju ciljev Evropske digitalne agende;
- (b) imajo dovolj zrele faze razvoja in priprave projekta, ki slonijo na učinkovitih mehanizmi izvajanja;
- (c) obravnavajo nedelovanje trga ali neoptimalne naložbene okoliščine;
- (d) ne vodijo v izkrivljanje trga ali izrivanje zasebnih naložb;
- (e) uporabljajo tehnologijo, ki velja za najprimernejšo glede na potrebe zadevnega geografskega območja ob upoštevanju geografskih, družbenih in ekonomskih dejavnikov na podlagi objektivnih meril ter v skladu s tehnološko nevtralnostjo;
- (f) uporabljajo tehnologijo, najprimernejšo za specifični projekt, obenem pa predstavljajo najboljše ravnotežje med najsodobnejšimi tehnologijami v smislu zmogljivosti pretoka podatkov, varnostjo prenosa, odpornostjo omrežja in stroškovno učinkovitostjo;
- (g) imajo velik potencial za ponovljivost in/ali temeljijo na inovativnih poslovnih modelih.

8. Merila iz točke (g) odstavka 7 tega člena se ne zahtevajo za projekte, financirane iz dodatnih namenskih prispevkov, ki se zagotavljajo v skladu s členom 15(2) Uredbe (EU) št. 1316/2013.

9. Horizontalni ukrepi izpolnjujejo enega od naslednjih meril za upravičenost do financiranja:

- (a) pripravljajo ali podpirajo izvedbene ukrepe pri njihovem uvajanju in upravljanju ter obravnavanju obstoječih ali porajajočih se težav z izvajanjem;
- (b) ustvarjajo novo povpraševanje po infrastrukturah za digitalne storitve.

Člen 7

Sodelovanje s tretjimi državami in mednarodnimi organizacijami

1. Unija lahko za doseganje ciljev iz te uredbe vzpostavlja stike, razpravlja in izmenjuje informacije ter sodeluje z javnimi

organi ali drugimi organizacijami v tretjih državah. To sodelovanje je med drugim namenjeno spodbujanju interoperabilnosti med omrežji na področju telekomunikacijske infrastrukture v Uniji in podobnimi omrežji v tretjih državah.

2. Države Evropskega združenja za prosto trgovino (Efta), ki so tudi članice Evropskega gospodarskega prostora (EGP), lahko sodelujejo v sektorju IPE, ki pokriva telekomunikacijsko infrastrukturo, v skladu s pogoji, določenimi v Sporazumu EGP.

3. Z odstopanjem od členov 8(3) in 9(4) Uredbe (EU) št. 1316/2013 lahko države pristopnice in države kandidatke, ki uživajo ugodnosti iz predpristopne strategije, sodelujejo v sektorju IPE, ki pokriva telekomunikacijsko infrastrukturo, v skladu s sporazumi, ki so jih podpisale z Unijo.

4. Za namene sodelovanja držav Efte velja sektor IPE, ki pokriva telekomunikacijsko infrastrukturo, za poseben program.

Člen 8

Izmenjava informacij, spremljanje in poročanje

1. Na podlagi informacij, prejetih v skladu s tretjim pododstavkom člena 22 Uredbe (EU) št. 1316/2013, države članice in Komisija izmenjujejo informacije o napredku pri izvajanju te uredbe in najboljše prakse v zvezi s tem. Države članice v ta proces po potrebi vključijo lokalne in regionalne organe. Komisija objavi letni pregled teh informacij ter ga predloži Evropskemu parlamentu in Svetu.

2. Komisiji svetuje in pomaga strokovna skupina, ki jo sestavljajo predstavniki posameznih držav članic. Strokovna skupina Komisiji pomaga zlasti pri:

- (a) spremljanju izvajanja te uredbe;
- (b) upoštevanju nacionalnih načrtov ali nacionalnih strategij, kjer je primerno;
- (c) sprejemanju ukrepov za oceno izvajanja delovnih programov na finančni in tehnični ravni;
- (d) obravnavanju obstoječih ali porajajočih se težav z izvajanjem projekta;
- (e) določanju strateških usmeritev pred pripravo letnih in večletnih delovnih programov iz člena 17 Uredbe (EU) št. 1316/2013 s posebnim poudarkom na izbiri in umiku ukrepov, ki prispevajo k projektom skupnega interesa, in proračunski razčlenitvi ter pri reviziji teh delovnih programov.

3. Strokovna skupina lahko obravnava tudi katero koli drugo vprašanje v zvezi z razvojem vseevropskih omrežij na področju telekomunikacijske infrastrukture.

4. Komisija obvešča strokovno skupino o napredku pri izvajanju letnih in večletnih delovnih programov iz člena 17 Uredbe (EU) št. 1316/2013.

5. Strokovna skupina sodeluje s subjekti, ki so vključeni v načrtovanje, razvoj in upravljanje digitalnih omrežij in storitev, in z drugimi zadevnimi zainteresiranimi stranmi.

Komisija in drugi subjekti, odgovorni za izvajanje te uredbe, kot je Evropska investicijska banka, namenijo posebno pozornost ugotovitvam strokovne skupine.

6. Komisija hkrati z vmesno in naknadno oceno Uredbe (EU) št. 1316/2013 iz člena 27 navedene uredbe, ob pomoči strokovne skupine objavi poročilo o napredku pri izvajanju te uredbe. To poročilo predloži Evropskemu parlamentu in Svetu.

7. Poročilo vsebuje oceno napredka, doseženega pri razvoju in izvajanju projektov skupnega interesa, po potrebi vključno z zamudami pri izvajanju in težavami, ki se pojavijo, ter informacijami o prevzemu obveznosti in plačilih.

8. Komisija v poročilu še oceni, ali je obseg projektov skupnega interesa še vedno v skladu s tehnološkim razvojem in inovacijami ter regulativnim ali tržnim in ekonomskim razvojem, pa tudi, ali bi bilo treba financiranje katerega koli podprtega projekta skupnega interesa glede na ta razvoj in potrebo po dolgoročni trajnosti postopno opustiti ali vire zanj najti drugje. Pri projektih, ki utegnejo znatno vplivati na okolje,

vsebujejo ta poročila analizo vpliva na okolje, pri čemer se po potrebi upoštevajo prilagajanje na podnebne spremembe in njihovo blaženje ter odpornost na nesreče. Takšno oceno se lahko izvede, kadar koli se zdi primerno.

9. Doseganje posebnih ciljev iz člena 3 se meri naknadno, med drugim na podlagi:

- (a) razpoložljivosti infrastruktur za digitalne storitve, ki se meri s številom držav članic, priključenih na posamezno infrastrukturo za digitalne storitve;
- (b) odstotka državljanov in podjetij, ki uporabljajo infrastrukture za digitalne storitve, ter čezmejne razpoložljivosti takšnih storitev;
- (c) obsega privabljenih naložb na področju širokopasovnih povezav in učinka finančnega vzvoda za projekte, financirane s prispevki iz javnih virov iz točke (b) člena 5(3).

Člen 9

Razveljavitev

Odločba št. 1336/97/ES se razveljavi.

Člen 10

Začetek veljavnosti

Ta uredba začne veljati dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se od 1. januarja 2014.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Strasbourg, 11. marca 2014

Za Evropski parlament

Predsednik

M. SCHULZ

Za Svet

Predsednik

D. KOURKOULAS

PRILOGA

PROJEKTI SKUPNEGA INTERESA

ODDELEK 1. INFRASTRUKTURE ZA DIGITALNE STORITVE

Ukrepi na področju infrastrukture za digitalne storitve običajno uporabljajo dvoslojno arhitekturo: jedrne storitvene platforme in splošne storitve. Jedrna storitvena platforma je predpogoj za vzpostavitev infrastrukture za digitalne storitve.

Jedrne storitvene platforme izpolnjujejo potrebe projektov skupnega interesa po interoperabilnosti in varnosti. Njihov namen je, da prek standardiziranih, čezmejnih in uporabniku prijaznih interaktivnih platform omogočajo digitalne interakcije med javnimi organi in državljani, med javnimi organi in podjetji ter organizacijami ali med javnimi organi različnih držav članic.

Gradniki infrastrukture za digitalne storitve imajo prednost pred drugimi infrastrukturami za digitalne storitve, saj so predpogoj zanje. Splošne storitve zagotavljajo povezavo z jedrnimi storitvenimi platformami, nacionalnim storitvam z dodano vrednostjo pa omogočajo uporabo jedrnih storitvenih platform. Predstavljajo prehod med nacionalnimi storitvami in jedrnimi storitvenimi platformami, nacionalnim javnim organom in organizacijam, podjetjem in/ali državljanom pa omogočajo dostop do jedrne storitvene platforme za njihove čezmejne transakcije. Zagotovljeni morata biti kakovost storitev in podpora zainteresiranim stranem, vključenim v čezmejne transakcije. Splošne storitve morajo podpirati jedrne storitvene platforme in spodbujati njihovo sprejemanje.

Poudarek ne sme biti zgolj na vzpostavitvi infrastruktur za digitalne storitve in povezanih storitev, temveč tudi na upravljanju v zvezi z delovanjem takšnih platform.

Nove jedrne storitvene platforme morajo temeljiti predvsem na obstoječih platformah in njihovih gradnikih in/ali po možnosti dodajati nove gradnike.

1. Gradniki, določeni za vključitev v delovne programe ob upoštevanju členov 6(1) in 6(3) so naslednji:

- (a) Elektronska identifikacija in avtentikacija: gre za storitve, ki omogočajo čezmejno priznavanje in potrjevanje elektronske identifikacije in elektronskega podpisa.
- (b) Elektronska dostava dokumentov: gre za storitve, ki zagotavljajo varen in sledljiv čezmejni prenos elektronskih dokumentov.
- (c) Avtomatsko prevajanje: gre za orodja za strojno prevajanje in specializirane jezikovne vire, vključno z orodji in programskimi vmesniki, ki so potrebni za delovanje vseevropskih digitalnih storitev v večjezičnem okolju.
- (d) Podpora kritičnim digitalnim infrastrukturam: gre za komunikacijske kanale in platforme, namenjene izboljšanju zmogljivosti na ravni Unije za pripravljenost, izmenjavo informacij, usklajevanje in odzivanje na kibernetске grožnje.
- (e) Elektronsko izdajanje računov: gre za storitve, ki omogočajo varno elektronsko izmenjavo računov.

2. Uveljavljene infrastrukture za digitalne storitve, ki so posebej upravičene do financiranja in prispevajo k neprekinjenim storitvam ob upoštevanju člena 6(1):

- (a) Dostop do digitalnih virov evropske dediščine: gre za jedrno storitveno platformo, ki temelji na trenutnem portalu Europeana. Ta platforma zagotavlja točko dostopa do vsebin kulturne dediščine Europeana na ravni objektov, niz specifikacij vmesnikov za interakcijo z infrastrukturo (iskanje in prenos podatkov), podporo za prilagoditev metapodatkov in dodajanje novih vsebin ter informacije o pogojih za ponovno uporabo vsebine, dostopne prek infrastrukture.
- (b) Infrastruktura za varnejše internetne storitve. Gre za platformo, prek katere lahko Centri za varnejši internet (SIC) v državah članicah pridobivajo, upravljajo in vzdržujejo skupne računalniške zmogljivosti, podatkovne zbirke in programska orodja ter izmenjujejo najboljše prakse. Zajema tudi spremljevalne dejavnosti v zvezi s poročanjem o spletnih vsebinah, povezanih s spolnimi zlorabami otrok, povezavo s policijskimi organi, vključno z mednarodnimi organizacijami, kot je Interpol, ter po potrebi odstranjevanje takšnih vsebin z zadevnih spletišč. Pri tem bodo v podporo skupne podatkovne zbirke in skupni sistemi programske opreme. SIC in njihove dejavnosti, kot so telefonske linije za pomoč, dežurne telefonske linije, vozlišča za ozaveščanje in druge dejavnosti ozaveščanja, so ključni element infrastrukture za varnejši internet.

3. Druge infrastrukture za digitalne storitve, ki so določene kot upravičene do financiranja ob upoštevanju člena 6(1):

- (a) Interoperabilne čezmejne storitve elektronskega javnega naročanja. Gre za niz storitev, ki jih lahko javni in zasebni izvajalci storitev e-javnega naročanja uporabijo za vzpostavitev čezmejnih platform za e-javno naročanje. Ta infrastruktura bo vsem podjetjem v Uniji omogočila sodelovanje v postopkih javnega naročanja, ki jih organizira kateri koli javni naročnik ali naročnik v kateri koli državi članici, obsegala pa bo dejavnosti elektronskega javnega naročanja pred oddajo in po oddaji javnih naročil, vključno s funkcijami, kot so elektronska predložitev ponudb, virtualna mapa podjetij, e-katalogi, e-naročila in e-fakturiranje.
- (b) Interoperabilne čezmejne storitve e-zdravja. Gre za platformo, ki omogoča interakcijo med državljani/bolniki in izvajalci zdravstvenih storitev, prenos podatkov med institucijami in med organizacijami ali komunikacijo med državljani/bolniki in/ali zdravstvenimi delavci in institucijami po načelu „vsak z vsakim“. Te storitve med drugim zajemajo čezmejni dostop do elektronskih zdravstvenih kartotek in storitve elektronskega predpisovanja receptov ter zdravstvene storitve in storitve za pomoč pri samostojnem življenju na daljavo itd.
- (c) Evropska platforma za medsebojno povezovanje evropskih poslovnih registrov. Gre za platformo, ki zagotavlja nabor osrednjih orodij in storitev, prek katerih si lahko poslovni registri v vseh državah članicah izmenjujejo informacije o registriranih podjetjih, njihovih podružnicah, združitvah in likvidacijah. Zajema tudi večdržavno in večjezično storitev iskanja za uporabnike osrednje točke dostopa na portalu e-pravosodja.
- (d) Dostop do informacij javnega sektorja, ki jih je mogoče ponovno uporabiti. Gre za platformo enotne točke dostopa do večjezičnih (v vseh uradnih jezikih institucij Unije) naborov podatkov, katerih imetniki so javni organi v Uniji na evropski, nacionalni, regionalni in lokalni ravni; orodja za poizvedovanje in vizualizacijo naborov podatkov; zagotavljanje, da so razpoložljivi nabori podatkov ustrezno anonimizirani, licencirani ter imajo, kadar je primerno, določeno ceno za objavo, ponovno razširjanje in ponovno uporabo, vključno z revizijsko sledjo izvora podatkov.

Elektronski postopki za ustanavljanje podjetij in poslovanje v drugi evropski državi. Ta storitev bo omogočila čezmejno elektronsko urejanje vseh potrebnih upravnih postopkov prek enotnih kontaktnih točk. Ta storitev je ena od zahtev iz Direktive 2006/123/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾.

- (e) Interoperabilne čezmejne spletne storitve. Gre za platforme, ki bodo olajšale interoperabilnost in sodelovanje med državami članicami na področjih skupnega interesa, zlasti za izboljšanje delovanja notranjega trga, kot so e-pravosodje, ki bo državljanom, podjetjem, organizacijam in pravosodnim delavcem omogočalo čezmejni spletni dostop do pravnih virov/dokumentov in sodnih postopkov, za spletno reševanje sporov (SRS), ki bo omogočalo spletno reševanje čezmejnih sporov med potrošniki in trgovci, ter elektronska izmenjava informacij o socialni varnosti (EESSI), ki bo organom za socialno varnost po vsej Uniji omogočala hitrejšo in varnejšo izmenjavo informacij.

ODDELEK 2. ŠIROKOPASOVNA OMREŽJA

1. Obseg ukrepov

Ukrepi obsegajo zlasti enega ali več naslednjih komponent:

- (a) vzpostavitev pasivne fizične infrastrukture, aktivne fizične infrastrukture ali kombinacije obeh ter pomožnih infrastrukturnih elementov, vključno s storitvami, ki so potrebne za upravljanje takšne infrastrukture;
- (b) pripadajoče naprave in storitve, kot so napeljave v zgradbah, antene, stolpi in druge podporne konstrukcije, vodi, kabelske cevi, drogovi, vstopne odprtine v kanale in omarice;
- (c) če je mogoče, izkoriščanje morebitnih sinergij med vzpostavljanjem širokopasovnih omrežij in omrežij drugih javnih služb (energija, prevoz, vodovod, kanalizacija itd.), zlasti tistimi, ki so povezana s pametno distribucijo električne energije.

2. Prispevek k doseganju ciljev Evropske digitalne agende.

Vsi projekti, ki prejemajo finančno pomoč v okviru tega oddelka, znatno prispevajo k doseganju ciljev Evropske digitalne agende.

Ukrepi, ki jih neposredno financira Unija:

⁽¹⁾ Direktiva 2006/123/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2006 o storitvah na notranjem trgu (UL L 376, 27.12.2006, str. 36).

- (a) temeljijo na žični ali brezžični tehnologiji, ki lahko zagotavlja širokopasovne storitve zelo visokih hitrosti, ter tako zadostujejo povpraševanju po aplikacijah, ki zahtevajo veliko pasovno širino;
- (b) temeljijo na inovativnih poslovnih modelih in/ali privabljajo nove kategorije nosilcev projektov ali nove kategorije vlagateljev; ali
- (c) imajo velik potencial za ponovljivost, s čimer zaradi svojega predstavitvenega učinka omogočajo doseganje večjega vpliva na trgu;
- (d) pomagajo pri zmanjševanju digitalnega razkoraka, kadar je mogoče, ali
- (e) so skladni z veljavnim pravom, zlasti s konkurenčnim pravom, in izpolnjujejo obveznosti za dostop v skladu z Direktivo 2002/19/ES.

Ukrepi, financirani iz dodatnih namenskih prispevkov v skladu s členom 15(2) Uredbe (EU) št. 1316/2013, trg obogatijo s pomembnimi novimi zmogljivostmi v smislu razpoložljivosti, hitrosti in zmogljivosti širokopasovnih storitev. Projekti, ki zagotavljajo hitrosti prenosa podatkov pod 30 Mb/s, bi morali zagotoviti, da bodo te hitrosti sčasoma povečali na najmanj 30 Mb/s, če je mogoče, pa na 100 Mb/s in več.

3. Ocena projekta za vzpostavitev optimalnih struktur financiranja

Izvajanje ukrepov temelji na celoviti oceni projekta. Takšna ocena projekta med drugim zajema tržne razmere, vključno z informacijami o obstoječi in/ali načrtovani infrastrukturi, regulativne obveznosti za nosilce projektov ter prodajne in tržne strategije. Z oceno projekta se zlasti ugotovi, ali:

- (a) je program potreben za obravnavanje nedelovanja trga ali neoptimalnih naložbenih okoliščin, ki jih ni mogoče popraviti z regulativnimi ukrepi;
- (b) program ne vodi v izkrivljanje trga in izrivanje zasebnih naložb.

Ta merila se določijo zlasti na podlagi potencialnih prihodkov in stopnje tveganja v zvezi s projektom ter vrste geografskega območja, ki ga ukrep zajema.

4. Viri financiranja

- (a) Projekti skupnega interesa na področju širokopasovnih povezav se financirajo prek finančnih instrumentov. Proračun, dodeljen tem instrumentom, mora biti zadosten, za uvedbo popolnoma operativnega ukrepa in doseganje minimalne velikosti učinkovitega instrumenta, vendar ne sme presegati tega zneska.
- (b) Finančni instrumenti iz točke (a) se lahko ob upoštevanju pravil Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012, Uredbe (EU) št. 1316/2013 in vseh uredb, ki zadevajo evropske strukturne in investicijske sklade, kombinirajo z dodatnimi prispevki:
 - (i) iz drugih sektorjev IPE;
 - (ii) iz drugih instrumentov, programov in proračunskih postavk v proračunu Unije;
 - (iii) od držav članic, vključno z regionalnimi in lokalnimi organi, ki se odločijo prispevati lastna sredstva ali sredstva, ki so na voljo iz evropskih strukturnih in investicijskih skladov. Prispevki iz evropskih strukturnih in investicijskih skladov bodo vezani na geografsko območje, da se zagotovi, da bodo porabljeni v državni članici ali regiji, ki je prispevek zagotovila;
 - (iv) od katerih koli drugih vlagateljev, tudi zasebnih.
- (c) Finančni instrumenti iz točk (a) in (b) se lahko kombinirajo tudi z nepovratnimi sredstvi držav članic, vključno z regionalnimi in lokalnimi organi, ki želijo prispevati lastna sredstva ali sredstva, ki so na voljo iz evropskih strukturnih in investicijskih skladov, pod pogojem:
 - (i) da zadevni ukrep izpolnjuje vsa merila za financiranje v okviru te uredbe ter
 - (ii) da je bila državna pomoč ustrezno odobrena.

ODDELEK 3. HORIZONTALNI UKREPI

Vzpostavitev vseevropskih omrežij na področju telekomunikacijske infrastrukture, ki bodo pripomogla k odpravljanju ozkih grl na enotnem digitalnem trgu, spremljajo študije in ukrepi za podporo programu. Ti ukrepi lahko obsegajo:

(a) tehnično pomoč za pripravo izvedbenih ukrepov ali podporo le-tem pri njihovem uvajanju in upravljanju ter obravnavanju obstoječih ali porajajočih se težav z izvajanjem; ali

(b) ukrepe za ustvarjanje novega povpraševanja po infrastrukturah za digitalne storitve;

Podpora Unije v okviru te uredbe se usklajuje s podporo iz vseh drugih razpoložljivih virov ob hkratnem preprečevanju podvajanja infrastrukture in izpodrivanja zasebnih naložb.

II

(Nezakonodajni akti)

UREDBE

IZVEDBENA UREDBA SVETA (EU) št. 284/2014

z dne 21. marca 2014

o izvajanju Uredbe (EU) št. 269/2014 o omejevalnih ukrepih v zvezi z dejanji, ki spodbujajo ali ogrožajo ozemeljsko nedotakljivost, suverenost in neodvisnost Ukrajine

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe Sveta (EU) št. 269/2014 z dne 17. marca 2014 o omejevalnih ukrepih v zvezi z dejanji, ki spodbujajo ali ogrožajo ozemeljsko nedotakljivost, suverenost in neodvisnost Ukrajine⁽¹⁾, in zlasti člena 14(1) Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Svet je 17. marca 2014 sprejel Uredbo (EU) št. 269/2014.
- (2) Svet meni, da bi bilo treba zaradi resnosti razmer na seznam fizičnih in pravnih oseb, subjektov in organov,

za katere veljajo omejevalni ukrepi, iz Priloge I k Uredbi (EU) št. 269/2014, dodati še druge osebe.

- (3) Prilogo I k Uredbi (EU) št. 269/2014 bi bilo zato treba ustrezno spremeniti –

SPREJEL NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Osebe s seznama iz Priloge k tej uredbi se dodajo na seznam iz Priloge I k Uredbi (EU) št. 269/2014.

Člen 2

Ta uredba začne veljati na dan objave v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 21. marca 2014

Za Svet
Predsednik
D. KOURKOULAS

⁽¹⁾ UL L 78, 17.3.2014, str. 6.

PRILOGA

Seznam fizičnih in pravnih oseb, subjektov in organov iz člena 1

	Ime	Podatki o istovetosti	Utemeljitev	Datum uvrstitve na seznam
1.	Rogozin, Dmitry Olegovich	Datum rojstva: 21.12.1963; Moskva.	Podpredsednik Ruske federacije. Javno pozival k priključitvi Krima.	21.3.2014
2.	Glazyev, Sergey	Datum rojstva: 1.1.1961, Zaporozhye, (Ukrajinska SSR).	Svetovalec predsednika Ruske federacije. Javno pozival k priključitvi Krima.	21.3.2014
3.	Matviyenko, Valentina Ivanova	Datum rojstva: 7.4.1949, Shepetovka, Khmelnytskyi oblast (Ukrajinska SSR).	Predsedujoča zveznemu svetu. Dne 1. marca 2014 je v zveznem svetu javno podprla razmestitev ruskih sil v Ukrajini.	21.3.2014
4.	Naryshkin, Sergei Evgenevich	Datum rojstva: 27.10.1954, Sankt Petersburg (nekoč Leningrad).	Predsedujoči državni dumi. Javno podprl razmestitev ruskih sil v Ukrajini. Javno podprl sporazum o ponovni rusko-krimski združitvi in s tem povezano zvezno ustavno pravo.	21.3.2014
5.	Kiselyov, Dmitry Konstantinovich	Datum rojstva: 26.4.1954.	S predsedniškim dekretom z dne 9. decembra 2013 imenovan za vodjo ruske zvezne državne tiskovne agencije "Rossiya Segodnya". Osrednja osebnost vladne propagande v podporo razmestitvi ruskih sil v Ukrajini.	21.3.2014
6.	Nosatov, Alexander Mihailovich	Datum rojstva: 27.3.1963 Sevastopol, (Ukrajinska SSR).	Namestnik poveljnika črnomoške flote, kontraadmiral, odgovoren za poveljevanje ruskim silam, ki so okupirale suvereno ukrajinsko ozemlje.	21.3.2014
7.	Kulikov, Valery Vladimirovich	Datum rojstva: 1.9.1956, Zaporozhye, (Ukrajinska SSR).	Namestnik poveljnika črnomoške flote, kontraadmiral, odgovoren za poveljevanje ruskim silam, ki so okupirale suvereno ukrajinsko ozemlje.	21.3.2014
8.	Surkov, Vladislav Yurievich	Datum rojstva: 21.9.1964, Solntsevo, Lipetsk.	Pribočnik predsednika Ruske federacije. Bil je nosilec procesa za mobilizacijo krimskih lokalnih skupnosti k dejanjem, namenjenim spodkopavanju ukrajinskih organov na Krimu.	21.3.2014
9.	Mikhail Malyshev	Predsedujoči krimski volilni komisiji.	Odgovoren za administracijo krimskega referendumu. V skladu z ruskim sistemom pristojen za podpis referendumskih rezultatov.	21.3.2014
10.	Valery Medvedev	Predsedujoči sevastopolski volilni komisiji.	Odgovoren za administracijo krimskega referendumu. V skladu z ruskim sistemom pristojen za podpis referendumskih rezultatov.	21.3.2014

	Ime	Podatki o istoventosti	Utemeljitev	Datum uvrstitve na seznam
11.	Lt. Gen. Igor Turchenyuk	Poveljnik ruskih sil na Krimu.	Dejanski poveljnik ruskih čet, razmeščenih na terenu na Krimu (ki jih Rusija še naprej uradno imenuje "lokalne samoobrambne milice").	21.3.2014
12.	Elena Borisovna Mizulina	Podpredsednica državne dume.	Pobudnica in ena od podpornikov nedavnih zakonodajnih predlogov v Rusiji, na podlagi katerih se bodo regije drugih držav lahko pridružile Rusiji brez predhodne privolitve njihovih osrednjih oblasti.	21.3.2014

SKLEPI

IZVEDBENI SKLEP SVETA 2014/151/SZVP

z dne 21. marca 2014

o izvajanju Sklepa 2014/145/SZVP o omejevalnih ukrepih v zvezi z ukrepi, ki spodbkopavajo ali ogrožajo ozemeljsko nedotakljivost, suverenost in neodvisnost Ukrajine

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

(3) Prilogo k Sklepu 2014/145/SZVP bi bilo zato treba ustrezno spremeniti –

ob upoštevanju Pogodbe o Evropski uniji in zlasti člena 31(2) Pogodbe,

SPREJEL NASLEDNJI SKLEP:

Člen 1

ob upoštevanju Sklepa Sveta 2014/145/SZVP z dne 17. marca 2014 o omejevalnih ukrepih v zvezi z ukrepi, ki spodbkopavajo ali ogrožajo ozemeljsko nedotakljivost, suverenost in neodvisnost Ukrajine ⁽¹⁾, in zlasti člena 3(1) Sklepa,

Osebe s seznama iz Priloge k temu sklepu se dodajo na seznam iz Priloge k Sklepu 2014/145/SZVP.

Člen 2

ob upoštevanju naslednjega:

Ta sklep začne veljati na dan objave v *Uradnem listu Evropske unije*.

(1) Svet je 17. marca 2014 sprejel Sklep 2014/145/SZVP.

V Bruslju, 21. marca 2014

(2) Svet meni, da bi bilo treba zaradi resnosti razmer na seznam oseb, subjektov in organov, za katere veljajo omejevalni ukrepi, iz Priloge k Sklepu 2014/145/SZVP, dodati še druge osebe.

Za Svet
Predsednik
D. KOURKOULAS

⁽¹⁾ UL L 78, 17.3.2014, str. 16.

PRILOGA

Seznam oseb, subjektov in organov iz člena 1

	Ime	Podatki o istovetosti	Utemeljitev	Datum uvrstitve na seznam
1.	Rogozin, Dmitry Olegovich	Datum rojstva: 21.12.1963; Moskva.	Podpredsednik Ruske federacije. Javno pozival k priključitvi Krima.	21.3.2014
2.	Glazyev, Sergey	Datum rojstva: 1.1.1961, Zaporozhye, (Ukrajinska SSR).	Svetovalec predsednika Ruske federacije. Javno pozival k priključitvi Krima.	21.3.2014
3.	Matviyenko, Valentina Ivanova	Datum rojstva: 7.4.1949, Shepetovka, Khmelniyskiy oblast (Ukrajinska SSR).	Predsedujoča zveznemu svetu. Dne 1. marca 2014 je v zveznem svetu javno podprla razmestitev ruskih sil v Ukrajini.	21.3.2014
4.	Naryshkin, Sergei Evgenevich	Datum rojstva: 27.10.1954, Sankt Petersburg (nekoč Leningrad).	Predsedujoči državni dumi. Javno podprl razmestitev ruskih sil v Ukrajini. Javno podprl sporazum o ponovni rusko-krimski združitvi in s tem povezano zvezno ustavno pravo.	21.3.2014
5.	Kiselyov, Dmitry Konstantinovich	Datum rojstva: 26.4.1954.	S predsedniškim dekretom z dne 9. decembra 2013 imenovan za vodjo ruske zvezne državne tiskovne agencije "Rossiya Segodnya". Osrednja osebnost vladne propagande v podporo razmestitvi ruskih sil v Ukrajini.	21.3.2014
6.	Nosatov, Alexander Mihailovich	Datum rojstva: 27.3.1963 Sevastopol, (Ukrajinska SSR).	Namestnik poveljnika črnomoške flote, kontraadmiral, odgovoren za poveljevanje ruskim silam, ki so okupirale suvereno ukrajinsko ozemlje.	21.3.2014
7.	Kulikov, Valery Vladimirovich	Datum rojstva: 1.9.1956, Zaporozhye, (Ukrajinska SSR).	Namestnik poveljnika črnomoške flote, kontraadmiral, odgovoren za poveljevanje ruskim silam, ki so okupirale suvereno ukrajinsko ozemlje.	21.3.2014
8.	Surkov, Vladislav Yurievich	Datum rojstva: 21.9.1964, Solntsevo, Lipetsk.	Pribočnik predsednika Ruske federacije. Bil je nosilec procesa za mobilizacijo krimskih lokalnih skupnosti k dejanjem, namenjenim spodkopavanju ukrajinskih organov na Krimu.	21.3.2014
9.	Mikhail Malyshev	Predsedujoči krimski volilni komisiji.	Odgovoren za administracijo krimskega referendumu. V skladu z ruskim sistemom pristojen za podpis referendumskih rezultatov.	21.3.2014
10.	Valery Medvedev	Predsedujoči sevastopolski volilni komisiji.	Odgovoren za administracijo krimskega referendumu. V skladu z ruskim sistemom pristojen za podpis referendumskih rezultatov.	21.3.2014

	Ime	Podatki o istovetosti	Utemeljitev	Datum uvrstitve na seznam
11.	Lt. Gen. Igor Turchenyuk	Poveljnik ruskih sil na Krimu.	Dejanski poveljnik ruskih čet, razmeščenih na terenu na Krimu (ki jih Rusija še naprej uradno imenuje "lokalne samoobrambne milice").	21.3.2014
12.	Elena Borisovna Mizulina	Podpredsednica državne dume.	Pobudnica in ena od podpornikov nedavnih zakonodajnih predlogov v Rusiji, na podlagi katerih se bodo regije drugih držav lahko pridružile Rusiji brez predhodne privolitve njihovih osrednjih oblasti.	21.3.2014

EUR-Lex (<http://new.eur-lex.europa.eu>) nudi neposreden in brezplačen dostop do prava Evropske unije. To spletišče omogoča pregled *Uradnega lista Evropske unije*, zajema pa tudi pogodbe, zakonodajo, sodno prakso in pripravljalne akte za zakonodajo.

Več informacij o Evropski uniji najdete na spletišču <http://europa.eu>.

Urad za publikacije Evropske unije
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

SL